

Colofon

Dorpskrant Nederhemert is een uitgave van de Dorpsraad Nederhemert.

De redactie bestaat uit:

Jenny van den Broek Willemien Hobo
Gerda Kooijman Wim van der Toorn
René van de Werken

Info en tips:

Voor het aanleveren van tips, artikelen:
dorpskrant@dorpsraadnederhemert.nl

Verspreiding en abonnementen:

Dorpskrant Nederhemert wordt gratis verspreid onder alle inwoners van Nederhemert. Mensen buiten Nederhemert kunnen een abonnement nemen. Een ophaalabonnement kost € 15,- en een abonnement per post kost € 25,- per jaar. U kunt zich hiervoor aanmelden bij: willemien.hobo@gmail.com.

Advertenties:

De Dorpskrant Nederhemert wordt bekostigd door advertenties. De prijzen zijn als volgt:

KLEUR:

1 hele pagina - € 550,- per jaar

ZWART-WIT:

Hele pagina - € 100,- voor 1 uitgave

- € 350,- voor 1 jaar

Halve pagina - € 50,- voor 1 uitgave

- € 175,- voor 1 jaar

Kwart pagina - € 25,- voor 1 uitgave

- € 87,50 voor 1 jaar

Achtste pagina - € 15,- voor 1 uitgave

- € 50,- voor 1 jaar

Digitaal

Website: www.dorpsraadnederhemert.nl.

Facebook: Dorpsraad Nederhemert

Twitter: @DorpsrNhemert

Contact met de gemeente:

Hebt u klachten over allerlei zaken binnen Nederhemert die ook de gemeente aan gaan, denk aan kapotte verlichting, verstopte riolering, overlast e.d., bel dan altijd met telefoonnummer. **0418-681681**. Daar wordt u te woord gestaan en zo nodig doorverbonden. Wanneer de gemeente meermaals niet op uw klachten heeft gereageerd, kunt u contact opnemen met de dorpsraad.

De contactpersonen binnen de gemeente zijn: Nicole Heerius-van Duinen, dorpscoördinator van de gemeente Zaltbommel. Zij is bereikbaar op het nummer 0418-681645 of 06-29024749. Binnen de politie is er ook een contactpersoon voor de dorpen. Voor ons is dat Linda Laurant, te bereiken via telefoonnummer 0900-8844

Juni 2016

Opnieuw mogen we u een dorpskrant voorleggen. We hopen dat het aan uw verwachtingen voldoet. Uiteraard krijgen we heel graag tips en ideeën van u aangereikt. Het zou jammer zijn als door een gebrek aan ideeën de dorpskrant zou moeten stoppen. Dat zou toch jammer zijn!

We zijn inmiddels in de zomerperiode aangekomen. Veel regen, hevige buien e.d. komen over ons heen. Maar wat hebben we te klagen? Hoe vee op deze wereld leven in armoede en moeten dagelijks op zoek naar voedsel en water? Wat hebben wij het in Nederhemert dan toch goed met elkaar! Waarderen we het wel? Laten we blij en dankbaar zijn voor wat wij hebben.

Het voorwoord van deze dorpskrant is de laatste van mijn hand. Tot nu toe waren dorpsraad en dorpskrant aan elkaar verbonden. De penningmeester van de dorpsraad was tevens penningmeester van de dorpskrant. Doordat Dirk Brugmans echter gestopt is, moesten ook de financiën van dorpskrant en dorpsraad uit elkaar gehaald worden. Dat bleek echter bijna onmogelijk te zijn in de huidige situatie. Hierdoor waren we genooddaakt om dorpsraad en dorpskrant uit elkaar te halen en de dorpskrant ook part aan te melden bij de Kamer van Koophandel. Daarbij is het echter noodzakelijk dat er een voorzitter, secretaris en penningmeester aangewezen worden. In goed onderling overleg is besloten dat Gerda Kooijman voorzitter is, Wim van der Toorn secretaris en Dirk Brugmans penningmeester. Hierom zal het voorwoord de volgende keer door Gerda Kooijman geschreven worden.

Uiteraard zal er voorlopig een verbinding blijven tussen dorpskrant en dorpsraad, doordat diverse leden van de dorpsraad in de redactie zitten.

Alle redactieleden wensen alle dorpsbewoners en andere lezers van de dorpskrant een hele goede zomerperiode en zomervakantie toe!

Wim van der Toorn

Nieuwtjes van de dorpsraad

Nieuwtjes vanuit de dorpsraad.

Oud en nieuw

In februari hebben we een vergadering gehad, waarin we overleg hebben gehad met een vertegenwoordiging van de gemeente, leden uit het bestuur van de Oranjevereniging en IJscub.

Hier werden schade besproken, welke veroorzaakt is in de nacht van oud op nieuw. De kosten om het een en ander te herstellen zijn hoger dan in andere jaren en dit moeten we omlaag zien te krijgen.

De grote vraag is hoe, wat kunnen wij als dorpsraad in samenwerking met alle verenigingen betekenen hierin?

De dorpsraad heeft twee jaar een tent neergezet en een vuurwerkshow gegeven. Hier kwamen wel mensen op af, maar het stopte niet het aantal brandjes, overlast door vuurwerk en brandjes en vernielingen, dus hier zijn we mee gestopt.

We hebben afgesproken, dat we op 20 juni vertegenwoordigers van alle verenigingen uitnodigen om te kijken of we iets kunnen verzinnen om degenen uit ons dorp, die dit doen, bewust te kunnen maken van de consequenties van hun daden.

Naast de materiële schade, die echt uit de hand loopt, komen er ook vele klachten binnen, van mensen, waar door roet van verbrande banden de kamer opnieuw gewit moet worden of waar de vloerbedekking door de olieachtige substantie, die naar binnen gelopen wordt, grondig gereinigd moest worden of waar pvc goten smelten of kapot gaan door het vuur(werk). Ook ons kwetsbare rioolstelsel raakt beschadigt door het zware vuurwerk dat mensen er in gooien. Huisdieren, kinderen en burens hebben hinder van vuurwerk, dat als de rust lijkt weergekeerd ontstoken wordt.

Dit alles is eigenlijk nogal wat.

Met elkaar moeten we ons realiseren, dat wat voor de één leuk, stoer of gezellig is, voor de ander niet leuk is en het geld, dat we besparen door o.a. niet opnieuw te hoeven asfalteren kan voor andere zaken gebruikt worden, wat ook in het belang van ons allemaal is.

We willen toe naar een leuke viering voor iedereen.

We hebben dit gesprek gehad met een bredere vertegenwoordiging van verenigingen en er zijn verschillende ideeën op tafel gekomen. We zouden eventueel op oudjaarsmiddag iedereen kunnen uitnodigen voor een gezellig samen zijn en tevens een wedstrijd carbid schieten organiseren (mits we dit volgens de regels rond zouden kunnen krijgen) en zo met elkaar bepraten, hoe we voortaan toch op een gezellige manier oud en nieuw kunnen vieren, zonder overlast of hoge onkosten.

Misschien heeft iemand in het dorp een ander plan. Graag zouden we dat dan horen om te kijken wat de mogelijkheden zijn om met elkaar in gesprek te komen.

Rotonde

Er was in februari de vraag gekomen of we wilden kijken of de rotonde wel doorgang zou gaan vinden, omdat er door diverse persberichten wat onduidelijkheid was ontstaan.

De rotonde gaat door, deze beslissing is genomen en blijft ongewijzigd.

In de vergadering van 20 juni hebben we van Nanda Jooren van de gemeente een situatie schets en uitleg gekregen over de te maken rotonde. Dit zag er allemaal heel erg goed uit. Tevens is ons verteld, dat de kruising aan het einde van de Maas-Waalweg bij Delwijnen ook een rotonde zal gaan worden. De definitieve vorm zal later bekend worden gemaakt.

U wordt op de hoogte gehouden.

In principe worden de rotondes in 2017 gerealiseerd.

Nieuw dorpsraadslid

Dirk-Jan van Brenk had zich opgegeven om de open plaats in onze dorpsraad in te nemen. Hij was al aanwezig tijdens de laatste vergadering en is enthousiast om de dorpsraad te versterken. Elders in de krant stelt hij zich aan U voor.

Jeugdleden

Wij zijn nog steeds opzoek naar een paar enthousiaste jeugdleden, die zich in willen zetten voor hun leeftijdsgenoten en voor ons dorp.

Job en Marleen hebben het beiden druk met hun studie en het zou fijn zijn, als we twee nieuwe jongeren in de dorpsraad kunnen verwelkomen.

Geef je op, of weet je iemand, die geschikt zou zijn, geef het even aan ons door.

Bankje boekenboom

Bij de boekenboom is een bankje geplaatst. In de komende paar maanden zal het schelpenpad vervangen gaan worden voor straatwerk, zodat iedereen er makkelijk bij kan komen.

Parkeerplaatsen

Op de plaats in de Ormeling, waar de glasbak vroeger stond is straatwerk aangebracht en zo zijn er 2 nieuwe parkeerplaatsen bijgekomen.

Extra budget

We hebben als dorpsraad voor het extra budget als verzoek ingediend om het speeltuintje uit te breiden met wat toestellen onder andere voor de kleintjes van 1 tot 3. Helaas kwamen we hier dit jaar niet voor in aanmerking. We gaan dus van ons budget van € 5.000,00, waar ook de bordjes van de buurtpreventie uit betaald worden, één extra speeltoestel kopen voor de allerkleinsten. Voor volgend jaar kunnen we weer wat projecten voor dragen.

Indien U een leuk idee heeft voor ons dorp, wat de leefbaarheid vergroot, laat het ons dan weten, we maken dan een lijstje met voorstellen, die we richting gemeente kunnen sturen.

Begraafplaats

We hebben doorgegeven, dat alle paaltjes op de begraafplaats schots en scheef staan en

dat er diverse naambordjes kapot zijn of verdwenen zijn.

Hier wordt aan gewerkt.

Wateroverlast

Wij kregen de vraag, of er nog wateroverlast bij hevige regenval is in het dorp.

Mocht U overlast ondervinden wilt U dit dan melden bij de gemeente of ons.

Zwerfvuil

Groep 8 van de basisschool gaat het zwerfvuil opruimen binnen de bebouwde kom. De school krijgt hier een vergoeding voor.

Plastic afval

De gemeente gaat de kernen en wijken beugels geven waar het plasticafval aan opgehangen kan worden. Dit worden er maximaal 35 per kern of wijk. Er komen dus niet aan elke lantaarnpaal van deze haken. Er zal dus een verzamelpunt zijn waar zo'n haak bevestigd is, of gewoon bij U zelf aan een hekje kan natuurlijk ook.

Hemertse Held

De muziek heeft dit een aantal jaren georganiseerd en tijdens het nieuwjaarsconcert mensen in het zonnetje gezet, die zich inzetten voor onze samenleving. Helaas zijn ze hier mee gestopt. We vonden het echter zo'n leuke actie, dat we het plan hebben opgevat om het als dorpsraad te gaan organiseren. U kunt mensen, die zich inzetten in ons dorp voor de medemens bij ons opgeven.

Hoe, waar of wat we gaan doen weten we nog niet, willen het wel graag oppakken.

We hopen U hiermede weer een beetje op de hoogte gebracht te hebben van de diverse zaken, die er spelen.

Helpende hand

De Helpende hand Nederhemert

Hier weer een berichtje van de vrijwilligers van de Helpende hand.

We merken dat we steeds meer bekendheid in het dorp krijgen en dat mensen ons makkelijker durven te vragen. Dat vinden we erg fijn! Toch willen we nogmaals benadrukken: Schroom niet om ons te vragen! We bieden graag onze hulp aan! We hebben zowel vrouwen als mannen die u graag een handje helpen!

Een voorbeeld van wat we de afgelopen maand gedaan hebben:

Bij mevr. Griet Groeneveld hebben we al verschillende keren hulp mogen geven. Van verschillende kanten werd haar gezegd dat de Helpende Hand er is, dat de vrijwilligers haar met liefde komen helpen, omdat door de verminderde zorg, dingen bleven zitten.

Griet geeft toe dat het wel even duurde voordat ze de hulp van de Helpende Hand inschakelde. Ze vond de drempel te hoog, ook omdat ze al zoveel hulp krijgt van de thuiszorg en ook haar familie doet veel voor haar.

Maar toen de thuiszorg twee weken geen hulp kon geven, heeft ze toch de telefoon gepakt en hulp gevraagd. Haar vraag was heel concreet: Wil iemand voor mij de was uit de machine halen en even voor me ophangen. Dezelfde dag hebben we ook nog even de ramen buiten gezeemd en alles was na een tijdje weer glad en netjes. Griet is ontzettend blij dat ze om hulp gevraagd had. Na een bakje koffie is afgesproken dat we voortaan, één keer per maand buitenom komen zemen.

Griet geeft aan dat ze het heel fijn vindt als ze steeds dezelfde persoon als hulp krijgt. Zo raak je ook aan elkaar vertrouwd en voel je toch minder bezwaard. Achteraf zegt Griet, had ik veel eerder om hulp van de Helpende Hand moeten vragen. Ik ben er zo blij mee!

Waardering vanuit de Thuiszorg

We horen van veel kanten dat ons initiatief gewaardeerd wordt. Dat is ontzettend leuk om te horen, want het was best even een stap voordat we aan de slag zijn gegaan.

Ook Frieda Vos spreekt haar waardering uit voor het werk van de Helpende Hand. Frieda werkt als huishoudelijke hulp voor thuiszorg. Ze zegt dat het hun ook kan ontlasten, omdat ze (in het beperkte aantal uren wat ze ervoor krijgen) alleen het belangrijkste kunnen doen. Daardoor blijven er dingen liggen die toch ook een keer aandacht nodig hebben.

We willen nogmaals benadrukken dat u ons altijd mag bellen of mailen!

Namens alle vrijwilligers van de Helpende Hand,

info@dehelpendehand.nl of via 06 - 45 40 69 06

Nieuw dorpsraadlid

Mijn naam is Dirk Jan van Brenk, ik woon inmiddels 29 jaar met mijn vrouw Imke aan de Ormelingsstraat in Nederhemert.

Samen hebben we 3 dochters: Cormette, Sijjanne & Marije en 2 schoonzonen: Mathijs & Martijn.

Cormette heeft de opleiding SPH gedaan en is werkzaam in de gehandicaptenzorg. Sinds 2013 is ze getrouwd met Mathijs en inmiddels zijn ze in blijde verwachting van hun eerste kindje.

Sijjanne heeft 8 jaar verkering met haar grote liefde Martijn & hoopt binnenkort haar studie "Bedrijfskunde MER" af te ronden.

Marije heeft net haar VWO diploma binnen en geniet van haar welverdiende vakantie. Daarna hoopt ze op de universiteit van Tilburg aan de studie Bedrijfseconomie te beginnen.

Echt een specifieke hobby heb ik niet. Ik interesseer me voor de geschiedenis van onze woonplaats en regio, lees graag eens een boek en heb in de loop van de tijd met de nodige energie ons huis aangepast naar onze wensen waardoor het van binnen inmiddels niet echt een doorsnee tussenwoning meer is...

Sinds eind 1989 ben ik werkzaam bij één van de grootste werkgevers van de Bommelerwaard: Plieger. Ik ben in de vestiging Den Bosch begonnen als chauffeur, later werkzaam geweest als magazijnchef en sinds maart 2015 ben ik (logistiek) planner op het hoofdkantoor te Zaltbommel. Dit doe ik samen met twee collega planners in een drieploegendienst.

Ik was al enige tijd op zoek naar iets wat ik kon doen als vrijwilliger. Daarom heb ik meegedaan aan 'Nederhemert ruimt afval' en haal ik eens in de paar maanden oud papier op voor de Herstelde Hervormde Kerk.

Tijdens een opknapbeurt van het welbekende speeltuintje in de Ormelingsstraat voor NL-doet hoorde ik dat er door het vertrek van Dirk Brugmans een vacature was bij de dorpsraad. Ik heb mij vervolgens aangemeld en heb inmiddels de eerste vergadering bijgewoond.

Vanaf nu hoop ik mee te mogen bouwen aan een leefbaar Nederhemert.

Wellicht tot ziens,
Dirk Jan van Brenk

Even voorstellen...

Willemien Hobo

Het is mijn beurt als redactielid om me voor te stellen. Ik ben Willemien Hobo-Rooijens. Op 4 oktober 1955 ben ik geboren in Wellseind, mijn ouders woonden op kamers bij bakker Mans. De oudere generatie zal nog wel weten dat er een bakker was gevestigd in Wellseind.

Toen ik 3 jaar was zijn we verhuisd naar Oosterhout (Noord Brabant). Mijn vader was beroeps militair en werkte op de luchtbasis Gilze-Rijen en veel militairen woonden in Oosterhout.

Ik heb daar met veel plezier gewoond. De lagere school en de middelbare school heb ik daar doorlopen en ik ben lid geweest van de scouting en van een gymnastiek vereniging. We woonden in een hechte buurt en het was een stad met een dorpskarakter, waar het fijn was om op te groeien.

Ik ben gaan werken bij Jamin op kantoor, als administratief medewerkster op de exportafdeling en later als secretaresse voor de export manager.

We kwamen regelmatig in de vakanties bij de ouders van mijn vader in Wellseind en bij de

moeder van mijn moeder op Steenfabriek de Rietschoof en natuurlijk bij ooms en tantes aan beide kanten.

Voor ons was dat erg leuk en een hele andere wereld.

Mijn moeders jongste zus kocht samen met haar man het Veerhuis in Nederhemert en daar mocht ik in vakanties wel eens gaan helpen en op deze manier heb ik Dirk leren kennen.

Op 27 december 1978 zijn we getrouwd en sinds die tijd woon ik in Nederhemert.

In het begin was het echt wel wennen hier. Ik was gewend, dat we zo in de stad stonden, er waren parken, zwembaden, duinen en volop verenigingen, hier in Nederhemert waren de eerste levensbehoeften goed aanwezig, maar voor de gezelligheid even naar de stad wandelen was er niet meer bij.

Mede, door het feit, dat ik van net voor ons trouwen in het bedrijf van mijn schoonvader en man kwam te werken en dat eigenlijk al die jaren ben blijven doen, ben ik me hier toch vrij snel thuis gaan voelen en zou ik dus niet snel meer terug willen naar een stad.

We hebben 3 kinderen gekregen, Derk, Willemijn en Peter. Ze zijn hier opgegroeid en in Zaltbommel naar de middelbare school geweest, wat ik wel een erg groot eind fietsen vond voor hun. Zij hadden er echter geen last van.

Ze zijn alle 3 inmiddels volwassen.

Derk is in het familiebedrijf komen werken en is getrouwd met Petra. Ze hebben 2 dochters, Lena en Dieke, waar ik één dag in de week op pas. Dit is erg leuk en gezellig om te doen.

Willemijn is afgestuurd en gepromoveerd in Bio Medische Wetenschappen. Ze woont in Nijmegen en werkt bij het UMC Radboud.

Peter is afgestudeerd in Eindhoven in Mechanica, werkt bij in Son en Breugel bij ProDrive. Hij heeft verkering met Marouschka en ze gaan waarschijnlijk in de loop van het jaar een woning bouwen in Nederhemert.

In de afgelopen 10 jaar zijn we verhuisd naar Molenstraat 69.

Hier heb ik een aantal jaren een winkel gehad achter het huis. Het was heel leuk en erg mooi om te doen, maar vanwege lichamelijke klachten was ik genoodzaakt om te hiermee te stoppen.

Ondanks, dat ik daar mee gestopt ben, verveel ik me nog geen minuut. Ik kom eerder tijd tekort.

Ik zet me nog steeds in voor ons bedrijf een aantal uren in de week en heb tevens nog andere bezigheden.

Vanaf het eerste begin ben ik betrokken geweest bij het opstarten van de dorpsraad, dit samen met Wim en Dirk Brugmans. Het is erg leuk, om je in te zetten en betrokken te zijn bij ons dorp. Het is een leuke en een beetje complex dorp, maar ook een erg betrokken en vriendelijke gemeenschap.

Fijn is het om te zien, dat we met elkaar heel veel hebben kunnen realiseren en dat in ons dorp de mensen nog steeds voor elkaar klaar staan en meeleven met elkaar.

We hebben met zijn drieën de aanzet gegeven voor een dorpskrant, waar we alle drie (met inmiddels de nodige versterking) nog steeds in de redactie zitten en ook dit is leuk om te doen. Tevens ben ik betrokken bij Stichting de Samaritaan.

Door Hans v.d. Bogerd en Kees Haverhals is mij gevraagd plaats te nemen in hun bestuur. Deze stichting heeft als doel voor alle inwoners van de gemeente Zaltbommel en Maasdriel een hospice te realiseren en exploiteren. Een hospice is een bijna-thuis-huis voor ongeneeslijk zieke mensen met een korte levensverwachting. Waar de mogelijkheid in de eigen vertrouwde omgeving ontbreekt, biedt het hospice een warm thuis onder deskundige begeleiding.

Dit doel spreekt me erg aan en ik vind het dan ook fijn, me mee in te mogen zetten hiervoor.

Al met al, verveel ik me geen moment!

Een bank op 't Eiland

De bank op de Bill.

Als u in deze zomermaanden – langs een van de wandelpaden of gewoon maar een ommetje vanuit de Speeltuin -, door het pad tussen de Kasteellaan en de Kerklaan loopt, ziet u een bank met een tekst. Het pad werd in de 17^e eeuw de Bill genoemd. Het is misschien een overblijfsel van een soort loopgraaf, die in de jaren 1580-1590 in de 80-jarige oorlog werd gemaakt. Een dam met aan weerszijden een 'sloot'. Als u de tekst op de bank leest, zult u zich misschien afvragen wie de genoemde personen zijn. Dat wil ik hierbij even vertellen. De tekst is:

**Ter herinnering aan
Mies van Breukelen – Smit
1914 – 2011 en
Leo van Breukelen
1914 – 1996**

Mies en Leo van Breukelen waren de ouders van Gijs van Breukelen. Gijs woont aan Kerklaan op nummer 6. Hij heeft tot zijn pensioen bij de gemeenten Kerkwijk en Zaltbommel gewerkt bij het gemeentelijk archief. Zijn ouders leerden elkaar kennen op de Technische Hogeschool in Delft (nu Universiteit Delft).

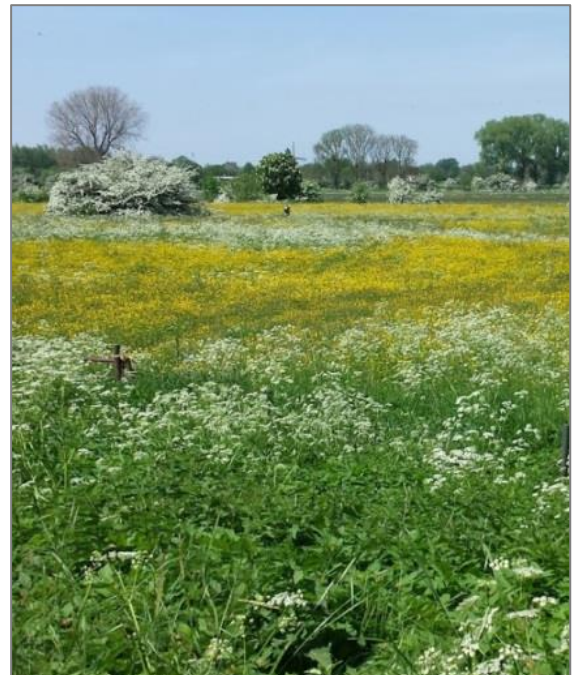
Mies was een van de eerste vrouwelijke studenten en heeft na haar afgeronde studie ook nog jaren als docente gewerkt. Toen er onder de buurtbewoners sprake van was dat een bankje op de Bill wel op zijn plaats zou zijn, bood Gijs aan om ter herinnering aan zijn ouders een dergelijk bankje geldelijk te ondersteunen. In

onderling overleg tussen alle gemeentelijke betrokkenen was het tenslotte snel geregeld. Wij zijn heel blij met het bankje, het wordt af en toe goed gebruikt om uit te rusten of spelletjes te doen en nu weet u allemaal wie de genoemde personen zijn.

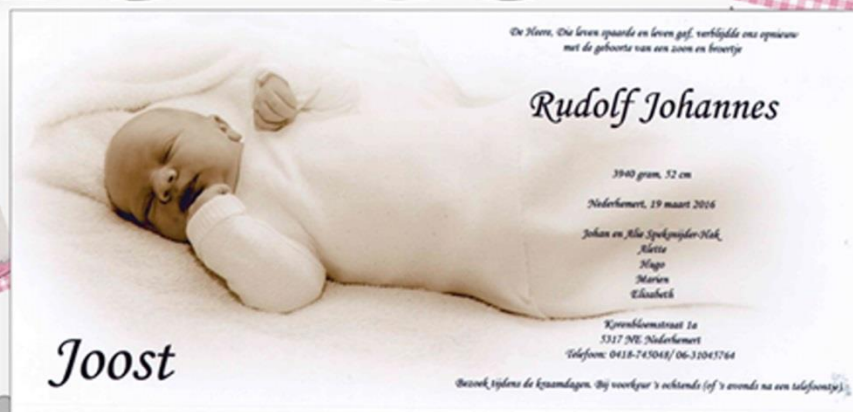
P.S. Is er nog iemand in Nederhemert die belangstelling heeft voor mijn aantekeningen over genealogieën van Nederhemertse families?

Dan bel me maar: 552792

Trees Blom

Onze kleinste Hèmertsen

Onze kleinste Hèmertsen

Hèmertse turntoppers

Hèr

Ons dorp heeft maar heel weinig sportverenigingen, maar Hamarithi, die daar één van is, is dan ook meteen wel één van de bekendste in de Bommelerwaard. Door alle successen die er de laatste jaren op zowel Districts- als Nederlands niveau door de selectieleden zijn behaald, komen de leden inmiddels vanuit diverse dorpen uit de omtrek (zelfs van over de Waal) bij Hamarithi turnen. Van de ruim 50 selectieleden zijn er maar 5 die echt uit Hèmert komen. Het afgelopen jaar hebben ze echter wèl de Hèmertse eer hoog gehouden. Van de 5 Hèmertse selectieleden waren er 4 die de finales wisten te bereiken. Waarvan één zelfs de Nederlandse Kampioenschappen.

Mike van den Broek (NK finale 2e divisie)

In 2013 stond hij al eens in de dorpskrant als kind met een hobby. Hij was net een half jaar bij de recreanten begonnen in de jongensgroep. Inmiddels zijn we bijna 3 jaar verder en

heeft Mike van den Broek (10 jaar) zijn eerste Nederlandse Kampioenschappen 2^e divisie achter de rug. En niet onverdienstelijk. Hij turnde dit jaar 8 wedstrijden en wist daarbij 7 medailles in de wacht te slepen.

Mike heeft het geluk dat hij tijdens een wedstrijd niet veel last van zenuwen heeft. 'Ik heb die oefeningen al zo vaak geturnd dat ik

wedstrijden te turnen. Vanaf de ½ NK finales vond hij het echter toch wel een beetje spannend worden. Die andere jongens waren de beste van Nederland en dus wel heel erg goed, vond hij. Niet beseffend dat hij daar zelf ook bij hoorde.

Voorafgaand aan de Nederlandse Kampioenschappen waren er districtskampioenschappen. Bij de voorronde van de districtskampioenschappen werd hij verrassend 1^e met bijna 7 punten verschil ten opzichte van de nummer 2. Bij de districtsfinale werd hij 5^e. Bij de 1/8 NK finale werd hij 1^e. Bij de ¼ NK finale werd hij 3^e. Bij de ½ NK finale werd hij 1^e. Bij de NK finale werd hij 7^e. Bij de NK toestelfinales werd hij 3^e op ringen en 2^e op sprong.

Bij de Clubkampioenschappen van Hamarithi werd hij 1^e.

Janinka Egas (District D1)

Janinka (9 jaar) stond in eerste instantie op niveau D2 ingedeeld, maar omdat het zo goed ging startte ze haar wedstrijden op D1 niveau en wist bij de voorwedstrijden een 7^e en 4^e plaats te behalen. Doordat ze deze hoge plaatsen behaald had, stroomde ze door naar de Regiofinale, waar ze 10^e werd. Ook deze plaats was hoog genoeg om door te stromen naar de Districtsfinale. Op deze wedstrijd wist ze een 14^e plaats behalen.

Bij de Clubkampioenschappen van Hamarithi behaalde zij een 1^e plaats.

Marieke van den Broek (District 5^e divisie)

Ook de grote zus van Mike, Marieke (12 jaar) turnde dit jaar haar districts wedstrijden. Meisjes t/m 11 jaar moeten een verplichte voorgeschreven wedstrijd oefeningen turnen. Omdat Marieke dit seizoen 12 jaar werd, mocht ze haar eigen oefeningen samen stellen. Uiteraard zaten er wel bij elke oefening elementen in die verplicht waren. Met haar oefeningen wist ze via 2 voorwedstrijden (2^e en 19^e plaats) en de Regiofinale (8^e plaats) de Districtsfinale te behalen. Zij behaalde daar een mooie 6^e plaats. Op haar niveau zijn er geen toestelfinales, maar tijdens de districtsfinale wist ze een 1^e plaats te behalen

met haar prachtige vloeroefening.

Tijdens de Clubkampioenschappen van Hamarithi behaalde Marieke de 1^e plaats. Ook wist ze de wisselbeker in de wacht te slepen.

Esmee Kreling (District D2)

Esmee (9 jaar) behaalde bij de 2 voorwedstrijden een 18e en 6e plaats om vervolgens door te stromen naar de Regiofinale. Dit was voor haar niveau en leeftijdscategorie de hoogst haalbare finale. Op deze Regiofinale wist ze een mooie bronzen medaille te behalen. Ook op haar niveau waren er geen toestelmedailles te winnen, anders had ze er één gekregen voor haar mooie balkoefening. Daar had ze namelijk de 1e plaats mee behaald.

Bij de Clubkampioenschappen van Hamarithi werd Esmee 3e.

De dorpshuiscommissie

De Dorpshuisscommissie

Aan ons als dorpshuiscommissie is het verzoek van de dorpskant gekomen om eens wat te vertellen wat de dorpshuiscommissie nou precies inhoudt en doet. Voor de een onder u misschien bekend en voor een ander niet of nauwelijks.

Doel van de commissie

De commissie houdt toezicht op de algemene gang van zaken inzake de exploitatie, beheer etc van het dorpshuis. Het dorpshuis is er namelijk van en voor de verenigingen en de burgers van Nederhemert eo.

Wie is de dorpshuiscommissie

De dorpshuiscommissie bestaat uit lokale verenigingen, stichtingen en instanties uit ons dorp welke gebruik maken van het dorpshuis. Ieder stelt een afgevaardigde aan die namens deze zitting neemt in de dorpshuiscommissie. Op dit moment van schrijven bestaat de dorpshuiscommissie uit totaal 13 leden nl naast het dagelijks bestuur (voorzitter, secretaris en penningmeester) een afgevaardigde namens: Toneelvereniging Uit Vriendschap, Hersteld Hervormde Kerk, Konijnen- en Pluimveevereniging Knagend Vooruit, De Dorpsraad, Dorpskrant, Oranjevereniging Oranje Trouw, Fanfare Juliana-Concordia, Seniorencomité, Veilig Verkeer Nederland, Hemerts Visserskoor en IJsclub Eensgezindheid.

Normaliter vergadert de dorpshuiscommissie een keer per jaar. Wat is normaliter? Als er bijzondere ontwikkelingen zijn inzake 'strategische besluitvorming' zoals benoeming dorpshuisbeheer, verbouw of nieuwbouw aan het dorpshuis, beleidswijziging gemeente ed

dan wordt de dorpshuiscommissie bij elkaar geroepen om tot besluitvorming te komen. Het dagelijks bestuur van de dorpshuiscommissie is verantwoordelijk voor de dagelijkse gang omtrent het dorpshuis en is bevoegd tot het uitvoeren van kleine aanpassingen of het nemen van kleine besluiten welke verder geen strategische impact hebben.

Wat doet de dorpshuiscommissie

De dorpshuiscommissie bespreekt tijdens de jaarvergadering de ontwikkelingen omtrent het dorpshuis. Zo wordt onder meer verslag gedaan van het afgelopen jaar terwijl ook de financiële gang van zaken besproken wordt. Daarnaast wordt ook de begroting voor het komende jaar vastgesteld. Deze cijfers dienen als basis voor de subsidieaanvraag richting de gemeente. Ook wordt de bouwkundige staat van het dorpshuis besproken met inherent daaraan het onderhoud dat gepleegd is of welke gepland staat. Daarnaast heeft elk commissielid de gelegenheid zijn of haar inbreng naar voren te brengen inzake de gang van zaken omtrent het dorpshuis.

Wij hopen u met dit artikel wat duidelijkheid te hebben kunnen geven over waar we ons als dorpshuiscommissie zo al mee bezig houden.

Het verhaal van een donor...

Het verhaal van donor: Hilda van de Werken – Smits.

Vijf jaar geleden ben ik in mei/juni enkele keren bij Jannie Verheij tijdens de nierdialyse in het Jeroen Bosch Ziekenhuis op bezoek geweest. Het maakte veel indruk op mij dat ze toen nog 2 keer per week naar het ziekenhuis moest om een halve dag aan het dialyse apparaat te liggen. Ik vroeg haar of een nieuwe nier uitkomst voor haar zou bieden, maar daar was ze destijds nog niet aan toe. In de loop van de jaren ging het dialyseren steeds slechter en ze moest na verloop van tijd van 2 naar 3x per week naar het ziekenhuis. Als ze thuiskwam was ze doodmoe en had helemaal geen energie meer en dat 3 dagen per week! Daar werd ik heel verdrietig van. Ook mocht ze maar weinig drinken en zoals fruit en andere voedingsmiddelen zeer beperkt nuttigen. Het aansluiten aan het apparaat gaf vaak problemen en zeker het laatste half jaar was het elke keer weer een (onprettige) verrassing hoe het zou gaan. In mei 2015 heb ik gezegd dat ik graag een nier wilde doneren. Nu hoefde Jannie er niet over na te denken en heeft ze het met haar specialist besproken.

Het is natuurlijk wel gemakkelijk gezegd, maar er volgen dan vele onderzoeken voordat er een fiat komt voor de operatie. In eerste instantie vond er een algemeen onderzoek plaats door middel van een gesprek met een nefrologen in Zaltbommel. Toen zij haar

goedkeuring voor een vervolg onderzoek had gegeven, vond enkele weken daarna het bloed prikken plaats tegelijk met een nier echo. Er volgden spannende weken maar gelukkig was de uitslag positief en kon het dossier worden overgedragen aan het Radboud Ziekenhuis in Nijmegen.

Daar volgden ook weer een gesprek met een nefrologen, een coördinatrice van de nier afdeling en verdere onderzoeken, zoals een uitgebreid urine onderzoek, longfoto's, nier foto's etc. en uiteindelijk kwam op 18 december 2015 het goede nieuws dat we konden worden geopereerd! Wat een opluchting, want voor Jannie werd elke dialyse gang een beproeving. We hoopten daarom dat we snel aan de beurt zouden zijn. En jawel begin januari werd ik gebeld dat we op 11 februari geopereerd konden worden! Zo snel hadden we zeker niet verwacht, maar we waren blij dat we konden gaan aftellen. Jannie werd 2 dagen voor de operatie opgenomen en ik 1 dag, beiden voor enkele nadere laatste onderzoeken. We waren allebei ontspannen en zagen niet op tegen de transplantatie. Beide operaties zijn zeer succesvol verlopen. De specialist kwam aan het eind van de dag even bij mij langs en vertelde dat het heel goed ging met Jannie. Dat was super goed nieuws! Die eerste dag was ik ontzettend moe en aan het eind van de dag misselijk, maar de pijn viel reuze mee en 's avonds kon het morfine pompje al worden verwijderd. De volgende morgen mocht het infuus er al af. Ik mocht toen ook al douchen, wat nog een hele onderneming bleek, want je bent toch wel erg verzwakt. De katheter is er in de loop van de dag afgegaan (men wil eerst zeker weten of je wel voldoende plast).

s' Middags heeft men mij met bed en al naar de kamer waar Jannie lag, gebracht. Dat was heel bijzonder en de dag erna nogmaals maar nu met de rolstoel. Het was geweldig te zien

dat het zo goed met haar ging. Ze voelde zicht fit en mocht weer drinken!

Zondag 14 maart mocht ik al naar huis. De rit naar huis was minder prettig want elke oneffenheid in de weg voel je in de buik. Ik voelde me elke dag met sprongen vooruit gaan, werd weer sterker en minder moe. Ben woensdags een klein stukje buiten wezen lopen en heb dat elke dag uitgebreid. De eerste 6 weken mag je niet zwaar tillen en bukken (alleen door de knieën) en dan merk je pas hoe vaak er iets valt! Na 2 weken een stukje gefietst en thuis alvast achter de computer gezeten en ik ben 3,5 week na de operatie alweer 3 halve dagen per week gaan werken. Je bouwt het zo langzaam op en de moeheid viel reuze mee alleen merkte ik, als ik te veel had gedaan dat ik meer buikpijn kreeg.

Op 4 april ben ik weer voor hele dagen gaan werken en zoals voorheen op de fiets,. Tevens heb ik toen alle andere bezigheden kunnen hervatten. Het herstel is bijzonder voorspoedig verlopen en ik voel me al weken hetzelfde als voor de operatie. Je merkt er niets van dat je 1 nier hebt. Ik ben heel erg blij dat ik dit heb kunnen doen, dat alle onderzoeken gunstig zijn verlopen en dat de operaties goed zijn gegaan en natuurlijk het allerbelangrijkste dat Jannie zich zo goed voelt.

Ik hoop van harte dat de nier vele jaren zijn werk zonder problemen zal blijven doen.

Als het kon zou ik het absoluut weer doen!

Het verhaal van de ontvanger...

Leven met een aanpassing

Dit is het verhaal van Jannie Verheij - v d Oever.

Mij is gevraagd, om wat te vertellen, over de ziekte, die mij getroffen heeft en de gevolgen ervan. Eind 1999, werd ik ziek, jeuk en pijn, op de rug en buik.

Zalf en / of olie mochten niet baten, het werd zelfs steeds erger.

Daar de huisarts, ook geen oplossingen meer had, besloot hij naar het Academisch ziekenhuis in Utrecht te bellen.

Het was al avond, maar ik moest direct met de ambulance naar Utrecht, daar aangekomen, werd ik direct onderzocht.

De eerste diagnose, voor hem was, SLE.

Nu, dat was iets, waar ik nog nooit van gehoord had, maar dat is logisch, je kent natuurlijk niet alle ziektes.

Maar het werd wel even, zij het globaal, uit gelegd, wat de symptomen zijn, en die symptomen, die ik had, leken er veel op.

Na een paar dagen, bleek de diagnose juist te zijn, men was al begonnen met medicijnen, waaronder 100mg Prednison.

Na een aantal weken in Utrecht te zijn behandeld, mocht ik naar het ziekenhuis in den Bosch, waar ik onder behandeling, kwam van meerdere artsen, zoals reumatoloog, dermatoloog, internist.

SLE, staat voor Subacute Lupus Erythematosus, een moeilijk woord, voor ernstige aandoeningen.

SLE, is een auto-immuun ziekte, die vele variaties kent, zoals: aandoeningen aan longen, lever, nieren, huid, mond en gebit, zeg maar, door heel het lichaam heen.

Bij mij, begon het met de huid, daarna de spieren en gewrichten, vandaar dat ik moeilijk ter been ben.

Daarna, is vrij snel, het probleem, met de nieren begonnen, de nierfunctie, ging achteruit.

Dus weer een onderzoek, nu van de nieren, daaruit werd, de conclusie getrokken, om met een chemokuur, eventueel de ziekte te onderdrukken, en de functie, weer een beetje opgang te helpen, maar helaas.

Ik kwam ziek en beroerd thuis na elke kuur. ik heb er 6 gehad, het was verschrikkelijk, zo ziek dat ervan kunt worden.

Dankzij veel hulp van mijn moeder, want die zorgde voor de kinderen, en mijn zusters, bleef het huishouden toch nog draaien.

De dag, na kuur, kwam onze huisarts, dr. vd Dool, altijd, uit eigen beweging, een kijkje nemen, hoe het met me ging.

En Marius, belde altijd, en als ik niet opnam, belde hij naar een van mijn zussen, om een kijkje te gaan nemen.

Maar na de chemokuur, ging het maar een tijdje beter.

Toen kwam er een ander scenario te voorschijn, namelijk: Dialyseren.

Voor daarmee begonnen kon worden, moest er eerst een shunt, geplaatst worden, dat is een aanprikpunt, om aan te sluiten aan de dialyseermachine.

Eerst ging 1x in de week dialyseren, na een ongeveer een jaar, werd het 2x in de week, en het ging steeds moeizamer, kwam moe en ziek thuis, had geen kracht, om wat te doen, zelfs eten koken ging bijna niet.

Dat had meestal de avond ervoor gedaan, als dan iemand thuis kwam, was er altijd eten

Maar na ongeveer een jaar, kwam er te weinig vocht af, en werd besloten, dat ik 2x in de week moest dialyseren.

Dat was een tegenvaller, en die moest ik ook maar zien te over winnen, maar dat lukte ook weer.

Maar het werd zwaarder, en het ging steeds moeizamer, een shunt, die verstopt raakte, dus weer een andere, nee, het zat niet mee.

Na weer een tijd, werd het 3x in de week, het ging bijna helemaal niet meer, 3x in de week is niet niks, je hebt, nauwelijks tijd, om wat bij te komen, van vorige dialyse.

3x in de week, het was een pure aanslag op mijn lichaam en het ging steeds slechter, de bloeddruk daalde steeds, dan werd ik niet goed, dus moest men stoppen, dus weer niet genoeg vocht eraf, en ik had al een vocht beperking, mocht maar 1 liter vocht gebruiken, en dat is niet veel, en zeker niet, als je dorst hebt.

Nee, het ging de verkeerde kant op.

Het enige, wat mij zou kunnen helpen, is een donor nier, want dat is na het dialyseren het enige wat mij zou kunnen redden.

Ik stond al wel op de lijst, maar ja, er komt nogal wat bij kijken, alles moet wel overeen komen, met het DNA van mij, matchen, noemen ze dat in vak termen.

Een nier, van een levende donor, heb je ook niet zomaar, Anita wilde er wel een afstaan, maar dat kon ik niet aannemen, die is nog jong.

Dan is het Hemelvaartsdag 2015, en we krijgen visite, Joop en Hilda, komen op de koffie, gezellig bij ons achter het huis in de zon, een prachtige middag. Het werd nog mooier, want Hilda was met een doel naar ons gekomen, nl, ze had al een tijd lopen denken, en met Joop gesproken, over mij, want ze kon dat getob van mij niet meer aanzien, we komen zo af en toe bij elkaar op visite.

En toen zei Hilda het volgende: Jannie, ik wil jou een nier van mij geven, want ik wil, dat je een gezond leven terug krijgt.

En dat je kunt genieten, van de mensen om je heen, je kinderen, familie en vrienden.

En dat je het huishouden weer een beetje op kunt pakken, gewoon zelfstandig, niet meer afhankelijk zijn van een ander, heerlijk toch?

Jazeker, dat lijkt mij ook heerlijk en op aandringen van Joop en Hilda, heb ik het aanbod geaccepteerd.

Dus zo geschiedde het, Hilda, heeft gelijk het initiatief genomen en naar Nijmegen gebeld, dat mevrouw Verheij een donor heeft.

Na de nodige onderzoeken, bleek er een complete match te zijn en dat in feite, niets een transplantatie in de weg stond. In

februari moest ik opgenomen worden, in het st Radboud UMC, in Nijmegen. Hilda moest 10 feb opgenomen worden.

Op 11 februari werd Hilda eerst geopereerd, en om half 11, werd ik door Marius en Anita, onder begeleiding van 2 verpleegkundigen naar OK gebracht.

Om half 2, kreeg Marius telefoon uit Nijmegen, dat de operatie geslaagd was, en de nier direct functioneerde

Dit is mijn verhaal, over een ziekte, die voor mij fataal had kunnen zijn, maar dankzij een goede en lieve vriendin, ten goede mocht keren.

Het is bijzonder, dat dit heden ten dage nog mogelijk is, zoiets moet je koesteren, en hopen, dat het mogelijk blijft.

Ja, ik heb echt een ander leven, ik kan weer huisvrouw en moeder zijn!

Op
9 In
in

L

De 'Avondvierdaagse'

Leden uit de wandelgroep "Op Stap" liepen de avond vierdaagse.

Zes leden uit de wandelgroep "Op Stap" hebben in de laatste week van mei de avond vierdaagse gelopen, elke avond 5 km. Dien, Cor, Go, Liesbeth, Gijs, en Dirk kregen het voor elkaar om de vierdaagse uit te lopen maar soms met pijn bij enkele deelnemers. Dien, Go en Gijs liepen 4 avonden en Dirk, Cor en Liesbeth door omstandigheden, 3 avonden. Maar de laatste avond bij de intocht was de groep compleet. Het was gezellig onder elkaar en een compliment voor de organisatie van Het Nederlandse Rode Kruis afdeling Bommelerwaard. Wij zijn begonnen in Kerkdriel, vroeg weg naar Kerkdriel want wij moesten ons eerst in laten schrijven. Dat deden wij bij Jan Groeneveld uit Nederhemert die in Kerkdriel namens het Rode Kruis achter de tafel zat om ons in te schrijven en natuurlijk ook het geld te innen van de inschrijving. Om 19.15 uur gingen wij op pad gelukkig vooraan gestart want bij de 5 km doen veel groepen kinderen van scholen mee maar dat is wel gezellig hoor de kinderen zingen wat af. De tweede avond lopen in Zuilichem wat dichterbij huis. Veel mensen stonden langs de kant om de lopers aan te moedigen wat erg leuk was. De derde avond lopen in Hedel, start bij Gelre's End over de dijk richting Ammerzoden en dat was fijn lopen wat een uitzicht over de Maas richting Bokhoven. Gratis appels werden er uitgedeeld door een supermarkt uit Hedel en dat smaakte tijdens het lopen. Hier ook veel toeschouwers langs de kant want het was mooi weer en dan komen de mensen naar

buiten.

Toen de vrijdagavond onze vierde wandelavond start en finish in Zaltbommel. Wat een drukte voor de start op de Waalkade want voor het eerst deden ook mensen in rolstoel met begeleider mee die een aparte route liepen, prachtig dat dit vanuit de organisatie zo geregeld was. Veel toeschouwers langs het parcours dat wij liepen, mooi gezellig en stimulerend. Een supermarkt uit Zaltbommel deelde gratis pakjes drinken uit, geweldig toch! Bij binnenkomst werden wij door de een muziekkorps verwelkomt en vanuit de wandelgroep "op Stap" was het idee gekomen van enkele dames om ons te verwelkomen met bloemen, Eveline en Tonny deelde die uit, een idee waar wij niets van af wisten en dat was heel leuk dat hebben wij erg op prijs gesteld. Met de bloemen in de hand liep onze groep door de Waterpoort heen en dan weet je niet wat je ziet zoveel mensen die je verwelkomen en iets tegen je zeggen of je een schouderklopje geven gewoon fantastisch zo als wij dat ervaren hebben. Wij kregen onze medaille en daar zijn wij trots op want ondanks dat sommige moeilijk liepen in de groep werd die strijd toch gewonnen en voldaan keerden wij huiswaarts maar eerst nog gezamenlijk een ijsje nuttigen, met de gedachten daarbij: 'dit hebben wij toch maar mooi gedaan'. Dat sommige leden vanuit de wandelgroep de avondvierdaagse hebben gelopen kwam ook vanuit onze wandelgroep. Dat geeft zoveel stimulans en er komen zulke leuke ideeën naar voren als wij na het wandelen op donderdagmiddag in het Gezondheidscentrum boven aan de koffie/thee zitten. Houdt u van een uurtje wandelen in de week kom dan op donderdagmiddag om half twee naar het Gezondheidscentrum in de Boterbloemstraat. Het kost u niets aan inschrijving of lidmaatschap, nee gewoon gezellig wandelen en U kunt zich melden bij Dirk of Liesbeth en wij weten zeker als u eenmaal gewandeld hebt met de groep wilt u dat niet meer missen. De groep is inmiddels uitgebreid naar 15 personen.

40 jaar mee met de 'Avondvierdaagse'

LENY VOS LOOPT VOOR DE 40^e KEER DE AVONDVIERDAAGSE

Dan ben je 87 jaar en loop je voor de 40^e keer de avondvierdaagse georganiseerd door het Nederlands Rode Kruis afdeling Bommelerwaard. Een unieke prestatie van iemand van 87 jaar, daarom ging de redactie van onze

Dorpskrant op bezoek bij Leny maar bij Leny hoort ook Jan Pieter en die wil eerst vooraf iets vertellen. "ik heb Leny zo ver kunnen krijgen Dirk dat ze een artikel heeft geschreven voor de Dorpskrant maar ze betreft mij er steeds bij, maar twee halve zijn toch een hele, ik zeg, jij schrijft de ene helft en ik de andere en dan krijgen wij een mooi verhaal. Mijn taak was bloemen verzorgen op de laatste avond, maar als ik daar over nadenk heb ik dat geen 40 keer gedaan. Maar Leny gaat nu haar verhaal zelf vertellen dat ze opgeschreven heeft," aldus Jan Pieter en dan komt Leny aan het woord. "Ik kan het beter vertellen dan opschrijven zeg ze. De avondvierdaagse lopen is geen bijzondere gebeurtenis, wel als je voor de 40^e keer mee doet. Dan krijg je het gevoel wat overkomt mij toch... maar ik zal bij het begin beginnen. In 1975 waren er naast de losse wandelaars ook verschillende wandelverenigingen. Voorop steeds een geluidsinstallatie, die ook harde muziek maakte. Dat er toen ook avonden geweest zijn met onweer en regen is geen echt nieuws, wel nieuws was er in 2001 want toen is de avondvierdaagse niet gehouden vanwege de gekke koeienziekte de MKZ- crises. Wij liepen de avondvierdaagse voor de gezelligheid, mijn dochter liep mee en schoondochter en bekenden maar dat wisselde wel eens per jaar. Aagje Vos mijn schoondochter heeft 37keer mee gelopen maar moest 3 jaar geleden afhaken, en dat vind ik jammer. Een goede gewoonte was de

laatste dag wandelen en dan de finish in Zaltbommel dan staan daar altijd vele vrienden en bekende met bloemen langs de kant als wij het centrum van Zaltbommel binnen kwamen lopen. En gelukkig is dat nog steeds het geval, bij binnenkomst bloemen, geweldig toch! Wij hebben altijd de 10 km gelopen maar sinds 3 jaar lopen wij de 5 km. Als je dit uittelt kom je op 1500 km gelopen in al die jaren en dat is een heel eind. Maar vrijdag 27 mei kwam ik voor de 40^e keer binnen lopen en de organisatie van de wandelavondvierdaagse wist dit ook, ik moest boven op het bordes komen van het gemeentehuis en werd daar toe gesproken door de loco-wethouder Han Looijen van de gemeente Zaltbommel en bij mij werd een speciale medaille opgespeld 40 keer de avondvierdaagse gelopen, daar ben ik trots op. Han Looijen bracht ook naar voren in zijn toespraak dat het uniek was dat ik al 40 jaar mee gedaan heeft en bood mij ook nog een prachtige bos bloemen aan. "U kunt nog wel 10 jaar mee lopen" aldus Han Looijen waarop Leny antwoorde "wij gaan dit per jaar bekijken" en dat is ook een goed antwoord van Leny.

Op de foto de medailles die Leny kreeg uitgereikt voor haar inzet en prestatie om al 40 jaar deel te nemen aan de avondvierdaagse.

Getrouwd!

Teunis & Anita 31 maart 2016

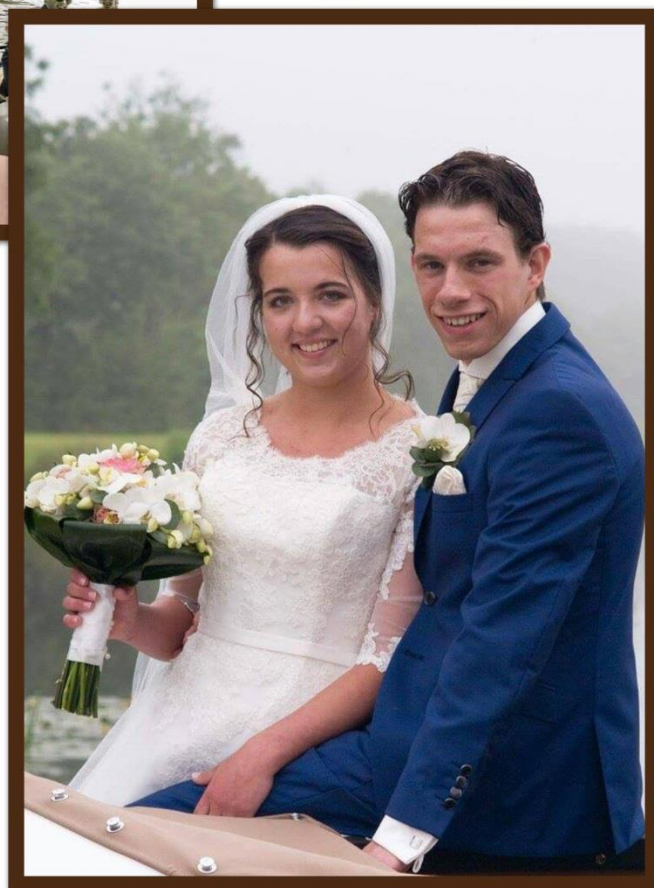
31 maart: Teunis van Ooijen en Anita van Zanten

8 april: Dia Vos en Martin Olieman

13 mei: Jan Hak en Sanne Buijs

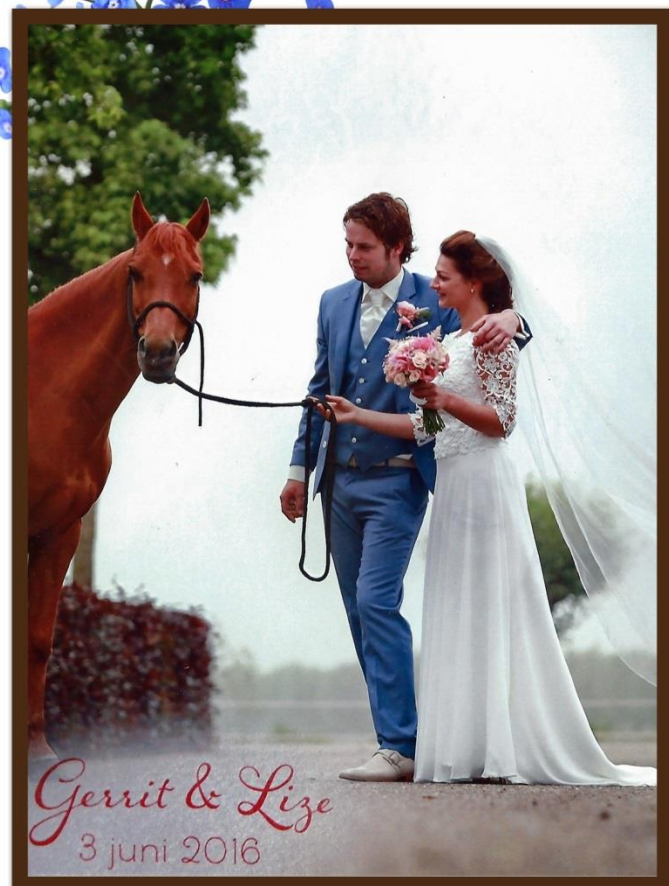
Getrouwd!

26 mei: Wim Houestadt en Marlinda van Maren

3 juni: Johan van de Werken en Mareina van Horssen

3 juni: Gerrit Vos en Lize Prosman

Getrouwd!

15 april:

Elizabeth Oomen en Mathijs Ijzerman

15 juni:

Renske van Wijk en Willem van Dam

Lintjesregen

Koninklijke onderscheidingen.

Dinsdagmorgen 26 april was het lintjesregen in de gemeente Zaltbommel. Er werden 9 personen uit de gemeente benoemd tot Lid in de Orde van Oranje Nassau. Daar waren twee personen bij uit Nederhemert, Arie van den Oever en Bertus van der Stelt. Met een smoes waren Arie en Bertus naar De Roos gelokt voor een bakje koffie te drinken. Maar toe ze daar waren kwam die dag er heel anders uit te zien dan dat ze gedacht hadden. Burgemeester A. van den Bosch reikte in een overvolle Sint Maarten Kerk, waar veel familieleden, kennissen en vrienden, van Arie en Bertus aanwezig waren, de lintjes uit.

Arie van den Oever ontving de onderscheiding vanwege zijn vele vrijwillige werkzaamheden bij verenigingen uit het dorp. Vanaf 1963 tot 1978 was hij penningmeester van de ijsclub Eensgezindheid. Was van 1971 t/m 1991 voorzitter van de Oranjevereniging "Oranje Trouw". Was vanaf 1971 t/m 2011 (bijna 40 jaar) actief voor de dorpshuiscommissie De Gaarde, als commissielid, secretaris en voorzitter. Arie was van 1974 t/m 1984

berokken bij de toneelvereniging "Uit Vriendschap" waar hij 10 voorstellingen mee gespeeld heeft en later ook nog een keer ingevallen is wegens ziekte van een toneelspeler. Vanaf 2007 tot nu toe rijdt Arie elke week een route: Aalst en Nederhemert voor Tafeltje Dekje uit Gameren. Zingen is de grootste hobby van Arie en bijna altijd is hij tijdens oefenen op de

woensdagavonden te vinden in dorpshuis De Gaarde en gaat graag met het koor elders optreden. Staat altijd klaar voor 't Hemertsvisserskoor als er wat gedaan moet worden.

Bertus van der Stelt ontving de onderscheiding voor zijn vele vrijwilligerswerk in ons dorp. Zo is Bertus vanaf 1999 bestuurslid van de Vereniging Dorpshuis De Gaarde waar hij ook veel vrijwilligerswerk voor doet. Hij was 12 jaar

bestuurslid van de Oranje Vereniging 'Oranje Trouw' en doet er tot heden nog veel vrijwilligerswerk zoals in november de jaarlijkse quizavond in elkaar zetten en mede organiseren.

Sinds 2005 is Bertus vrijwilliger bij ijsclub Eensgezindheid en vanaf 2006 was hij het die samen met andere aan de wieg stond van de oprichting van 't Hemerts-visserskoor. Bertus is daar penningmeester en gaat ook over de muziek, schrijft soms liederen en zet elke week het materiaal klaar in het dorpshuis voor de oefenavonden en regelt met andere het vervoer van materiaal naar plaatsen waar het koor optreedt en stelt het materiaal ook daar weer met andere op.

In de jaren 80 was Bertus ook 10 jaar lang bestuurslid van de afdeling Veilig Verkeer Nederhemert.

Tenslotte maakt Bertus ook websites voor verenigingen en onderhoud die ook zoals de website van de Brandweer,

Oranjevereniging, ijsclub, en ook die van het Visserskoor.

Omdat Arie en Bertus allebei lid zijn van 't Hemertsvisserkskoor trad het koor na de twee recepties die allebei in het dorpshuis gehouden werden, die dinsdagmiddag op in de grote zaal van dorpshuis voor de twee families en vrienden en kennissen daarbij. Er waren 42 leden gekomen om voor Arie en Bert te zingen. Voorzitter Dirk Brugmans van het visserskoor sprak kort voor het optreden van het koor de gecodeerde leden toe en bood hun vanuit het koor een mooie botter (boot) aan.

En nóg een koninklijke onderscheiding!

Dirk Hobo (62)

keeg dinsdagavond 28 juni een koninklijke onderscheiding uitgereikt door Burgemeester Albert van den Bosch. Dirk mag zich lid in de Orde van Oranje Nassau noemen. Ook werd diezelfde avond herdacht dat Dirk 40 jaar in zijn bedrijf werkzaam was. De uitreiking en het feest werd thuis bij Dirk en Willemien

gehouden aan de Molenstraat in een grote tent. Om 19.00 uur reikte de burgemeester het lintje uit.

Toespraak van de burgemeester:

Gefeliciteerd met dit veertig jarig jubileum bij Bouwbedrijf Hobo in Nederhemert. Een familiebedrijf, opgericht in 1876, nu 140 jaar geleden. En wat is het bijzonder, een familiebedrijf dat al 140 jaar in één familie is. Vier generaties Hobo's hebben dit bedrijf gemaakt wat het nu is.

Ik heb uw boek, van Molenpad naar Molenstraat gezien. Een prachtig boek geschreven ter gelegenheid van het 125 jarig bestaan van dit bedrijf.

In datzelfde boek stond dat voormalig burgemeester Henk de Kort in 2004 het voorwoord heeft geschreven. Hij schreef onder andere, en ik citeer: 'Zakelijk gezien hebben de Hobo's de juiste voelsprietten, maar misschien nog belangrijker: Hobo is vooral ook een sterk sociaal bedrijf.' En ik ben er achter gekomen dat dat sociale niet alleen voor het bedrijf geldt, maar voor heel Nederhemert. Er is geen vereniging hier in het dorp die geen beroep op u doet. Of het nu gaat om bouwruimte,

bouwmaterialen, vervoer of meedenken, ze weten u te vinden. Ik noem een paar verenigingen: De Fanfarecombinatie Prinses Juliana Concordia, Oranje Trouw, buurtvereniging Molenstraat, toneelvereniging Uit Vriendschap, de IJsclub Eensgezindheid, 't Hemertsvisserskoor, Sportvereniging Hamarithi of Dorpsraad, allen kunnen op uw hulp rekenen. U denkt ook graag speciale dingen uit. Eén van uw laatste bedenksels is het dak boven de boekenboom en de betonplaat daaronder. Naast hulp aan verenigingen was u ook betrokken bij de bouw van basisschool de Vogelvlucht, zat u in de Raad van Toezicht van de Rabobank Bommelerwaard Zuid en helpt u waar nodig. Zoals bij de stroomstoring in 2007. Daar ondersteunde u de plaatselijke brandweer met materialen.

Uw motto is dan ook: 'wij hebben de spullen en die stellen we beschikbaar. Met elkaar houden we de saamhorigheid en de gemeenschapszin op ziele manier in stand!' Nog nooit is iemand zonder goede raad of hulp door u weggestuurd en ik hoop dat u dat tot in lengte van dagen blijft volhouden!

U bent iemand die zich niet snel op de voorgrond begeeft. Sterker nog, u hebt er een gruwelijke hekel aan. Mensen die u naar voren riepen om u te bedanken, nee liever niet.....

En toch staat u hier nu, want u hebt u geruime tijd voor de samenleving ingespannen en hebt anderen gestimuleerd. En dat alles is niet onopgemerkt gebleven. Het is mij dan ook een genoegen u te kunnen berichten dat Zijne Majesteit de Koning heeft ingestemd met de voordracht u te benoemen tot Lid in de Orde van Oranje Nassau. Gefeliciteerd!

Een nieuw bedrijf

Poppejanspop

De Poppejanspop is een gezamenlijk idee van Leonard en Corrie van den Berg. Wonend aan de Maasdijk, en van Leonards broer Bart van den Berg. Corrie constateerde dat het moeilijk was om voor haar dochter een leuke meidenpop te kopen zonder special effects, geluidjes of cartoonesk gezichtje. Ze besloot zelf zo'n pop te gaan produceren. Zwager Bart nam de verantwoording voor het maakproces op zich.

„Ik heb acht jaar in China gewoond, spreek de taal goed en heb nu een eigen bedrijf als tolk en tussenpersoon in de internationale handel. Ik heb veel contacten in China en ben daar gaan kijken bij speelgoedfabrikanten.” Van den Berg kwam terecht bij een fabrikant die poppen voor grote merken in de VS en Duitsland produceert.

„We konden het concept ook gebruiken voor onze Poppejanspop.” Van den Berg en zijn broer en schoonzus pasten het uiterlijk van de pop aan en lieten een mal maken. Sinds 2014 is de pop in de verkoop.

De pop is verkrijgbaar in drie uitvoeringen: de donkere Esmeralda, de brunette Frederieke en de blonde Amalia. De poppen zijn 48 centimeter groot en wegen 670 gram. Benen, armen en hoofdje zijn gemaakt van vinyl, het lijfje van zachte stof. De kleding, zelf ontworpen en gemaakt in dezelfde fabriek in China, kan koud of tot 30 graden gewassen worden.

Opvallend aan de poppen is het lange, glanzende haar en het levensechte gezichtje. Het haar van de pop kan naar hartenlust gekamd en gevlochten worden. Zelfs wassen kan: met een beetje wasverzachter.

Een Poppejanspop kost € 54,95 en is daarmee veruit goedkoper dan concurrenten die dezelfde kwaliteit leveren, zegt Van den Berg. „Daar betaal je 30 euro meer.”

De poppen worden in een fraaie sierdoos verpakt. Voor transport komt er nog een extra stevige doos omheen, zodat de pop gegarandeerd onbeschadigd aankomt. „We kunnen ook anoniem versturen, zodat de pop cadeau te geven is.”

Ook zijn er kledingsetjes en accessoires te koop. We verkopen de poppen nu alleen nog via de website www.poppejanspop.nl en op beurzen, maar vanaf juli 2016 zijn de poppen ook te verkrijgen bij de filialen van 'Babypark', om er meer gezicht aan te geven.. We willen de exclusiviteit behouden. Onze poppen zijn echt van hoge kwaliteit. Wil je meer informatie neem dan een kijkje op de site of bel naar 0418-561047.

Poppejanspop

Een veertiger: Peter Baks

Mijn naam is Peter Baks. Ik heb de pen doorgekregen van Erwin Oomen. Erwin is m'n achterneef, maar ik noem hem altijd m'n bruur. Bedankt war bruur!

Ik ga m'n best doen om een mooi stukje te schrijven en me aan jullie voor te stellen. Mijn leeftijd is 42 jaar en sinds mijn geboorte woonachtig in Hèmert.

Samen met mijn vader Jan, moeder Jenny en zus Mirjam hebben we altijd heel fijn gewoond aan de Molenstraat 70 te Nederhemert. Samen met mijn zus en andere kinderen speelden we vaak bij de sloot. Ik heb eens een keer al het speelgoed in de sloot gegooid en m'n zus erachteraan geduwd! Maar we kunnen het nog steeds heel goed vinden met elkaar.

Mijn zus woont samen met haar man en twee dochters ook in Nederhemert. Mijn moeder Jenny is 19 jaar geleden overleden. Ik vind het jammer dat ze onze jongens en haar kleindochters nooit heeft kunnen zien. Wat zou ze trots zijn geweest! Samen met mijn vader bleef ik aan de Molenstraat wonen en in 1999 trouwde ik met mijn buurmeisje Jolanda van Haaften. We gingen wonen in het ouderlijk huis en mijn vader verhuisde naar een bejaardenhuisje aan de Ormelingsstraat.

Op 18 november 2008 werd onze Thijs geboren. Vlak daarna overleed mijn vader. Dit was een hele heftige periode. Op 4 mei 2012 was er weer beschuit: onze jongste zoon Sem werd geboren. Onze jongens gaan alle twee hier in Hèmert naar school. Zij vinden het ook toppie om hier te wonen en te spelen.

Na de basisschool ging ik naar de LTS in Zaltbommel en daarna naar de tuinbouwschool in Andel. Ik werkte toen in de kas bij de familie Van de Werken. Eerst plantjes poten na school en vervolgens werd dit mijn eerste vaste baan.

Nu werk ik alweer 16 jaar bij Vos Trucks & Parts als monteur. Ik ben begonnen aan de Molenstraat te Nederhemert. Lekker op het fietsje naar het werk en tussen de middag thuis brood eten.

Daarna breidde Vos snel uit en ging ik werken in Zaltbommel. Het fietsje werd omgeruild voor een auto, want op de fiets naar Bommel: dat trekt Petertje niet.

Koken is mijn hobby en ik probeer daarbij graag van alles uit. Verder kijk ik graag naar de Formule 1 races op tv.

Bij Oranjevereniging Oranje Trouw ben ik al jaren algemeen bestuurslid. Voor mij en mijn mede bestuursleden zijn de maanden mei en juni extra druk in verband met de feestweek. Favoriet bij mij zijn de Truckshow en Truckpulling. Drukke dagen, maar wel heel gezellig!

Tot zover mijn bijdrage! De pen geef ik door aan: Dick van de Werken.

Heel veel succes gewenst Dick!

Toespraak dodenherdenking

Toespraak dodenherdenking 4 mei 2016

Dames en heren, jongens en meisjes, welkom. Mijn naam is Geert Bok. Ik woon hier in Nederhemert. Maar vanavond ben ik hier in mijn hoedanigheid als raadslid van onze gemeente.

Het is vandaag 4 mei 2016 en 71 jaar geleden zijn wij bevrijd.

Een zwaar bevochten vrijheid waarbij veel slachtoffers zijn gevallen.

Dat waren niet alleen soldaten uit binnen en buitenland, dat waren ook burgerslachtoffers die getroffen werden door oorlogsgeweld. Een bijzondere plaats nemen de slachtoffers in die welbewust daarbij om het leven zijn gebracht. Daarbij wil ik specifiek de Joodse medeburgers noemen. Vooral zij waren degenen die door een ziekelijk doordacht plan systematisch vermoord zijn. In een tijd van groeiend antisemitisme iets om niet te vergeten. Wij staan vandaag stil bij degenen die in de strijd voor vrijheid om het leven zijn gekomen. Wij staan vandaag stil bij de andere burgerslachtoffers, die tijdens de tweede wereldoorlog zijn gevallen. Ook in ons dorp.

Niet allen van 1940 tot 1945 zijn mensen gevallen in de strijd voor vrijheid.

Na onze bevrijding zijn er altijd brandhaarden geweest. De oorlog is niet uit de wereld en zal dat, helaas, ook niet gaan. Nog steeds strijden mensen voor hun vrijheid. En nu, nog veel meer dan voorgaande jaren, realiseren wij ons hoe belangrijk vrijheid is.

Dichtbij en veraf zijn aanslagen waar onschuldige slachtoffers vallen. Vele duizenden mensen ontvluchten hun thuisland om te ontsnappen aan het geweld en het gevoel van onvrijheid.

Maar wat is vrijheid eigenlijk?

Je kun het niet zien. Je kunt het niet pakken. Je kunt het niet ruiken.

Volgens het woordenboek betekent vrijheid: het vrij zijn in handelen of denken.

- Is vrijheid dat je mag schrijven wat je wilt?
- Is vrijheid dat je mag denken wat je wilt?
- Is vrijheid dat je mag zeggen wat je wilt?
- Is vrijheid dat je mag zijn wie en hoe je bent?

Wat is het?

Wellicht heeft iedereen een eigen antwoord op deze vragen. En dat mag!

Dat is één van onze grondrechten.

Wat ik wel weet,.. is dat wij allemaal 'vrijheid' en 'in vrede leven' belangrijk of misschien wel het belangrijkste vinden dat er is.

Wij leven in die vrijheid en wij moeten er voor waken dat wij die vrijheid kunnen behouden.

Vrijheid is een recht maar niet minder een verantwoordelijkheid. Vrijheid moet in stand worden gehouden en worden doorgegeven

Maar hoe doe je dat?

Hoe kunnen we vrijheid in stand houden? Hoe kunnen we vrijheid doorgeven? Dat wat je niet ziet, niet kunt vast kunt houden en niet ruiken.

- Door vandaag, op 4 mei, te herdenken?
- Door voor de vrijheid te vechten?
- Door regels en verdragen op te stellen om te waken voor het behoud van onze vrijheid?
- Door de verhalen door te geven?
- Door morgen de bevrijding te vieren, die dan, heel bijzonder, samenvalt met Hemelvaartsdag?

Ik denk dat wij ook allemaal wel een antwoord op één van deze vragen hebben.

En misschien zijn dat wel allemaal andere antwoorden.

En dat is goed.

Want vrijheid is ook respect hebben voor elkaar. Respect voor elkaars mening en overtuiging.

Laten we dat met z'n allen hier op aarde ook uitdragen en daarvoor waken!

En niet alleen vandaag maar tot in lengte van dagen!

God verhoede ons voor oorlog en de verschrikkingen die daaraan verbonden zijn. Dat Hij moge gedenken aan iedereen, die ook nu nog, heeft te lijden onder onvrijheid.

En daarom zijn wij nu, hier in Nederhemert.

Vandaag gedenken we in Nederhemert alle burger- en militaire slachtoffers die in oorlogsgeweld zijn gevallen.

Wij staan hier stil en gedenken in het bijzonder:

- Matthijs Baks, in 1949 overleden nabij Sibolga, Sumatra.

- Aagje Bouman, in 1945 overleden in Aalst aan de gevolgen van een beschieting.

- Willem de Bree, in 1944 overleden in Nederhemert-Zuid

- Geertruida van de Werken-van Duijnen, in 1944 overleden aan de gevolgen van een granaatscherf

- Antonie van Genderen, waar hij is overleden is niet bekend. Er wordt van uit gegaan dat hij ook in 1944 is overleden.

Ik vraag u om twee minuten stilte in acht om hen te gedenken die hun leven hebben gegeven voor onze vrijheid en hen die anderszins door oorlogsgeweld om het leven zijn gekomen. Zo meteen zal de taptoe worden geblazen. Zonder verdere aankondiging houden we daarna twee minuten stilte.

Na de 2 minuten stilte zingen wij het Wilhelmus. Daarvan de coupletten 1 en 6. Daarna heeft u de gelegenheid bloemen neer te leggen.

Taptoe

2 minuten stilte

Trompettist Wenda Zuiddam wil ik speciaal bedanken. Helemaal vanuit Rotterdam om hier de dodenherdenking te begeleiden. Wordt bijzonder gewaardeerd.

Mijnheer Van der Toorn van de Wegwijzer, hartelijk dank voor het beschikbaar stellen van uw geluidsinstallatie.

Dames en heren, jongens en meisjes, u hebt nu de gelegenheid om de bloemen neer te leggen en op uw eigen manier stil te staan bij hen die gevallen zijn. Ik dank u allen voor uw aanwezigheid.

Op bezoek bij...de Rabobank

Koffiestop bij de Rabobank!

In februari waren we namens Rabobank Bommelerwaard te gast op een bijeenkomst van het Seniorencomité. In het Dorpshuis hebben we toen voor een heel geïnteresseerd publiek onze vormen van Samen Bankieren toegelicht.

Tijdens deze bijeenkomst hebben we ook uitgelegd hoe we werken in ons Coöperatiehuis in Zaltbommel. Dit kantoor van de Rabobank is geopend op werkdagen van 8.30 tot 20.00 uur. Hier kunnen inwoners van de Bommelerwaard ook vrijblijvend terecht voor een kop koffie. Ook als je niet meteen iets te regelen hebt kun je een bezoek brengen aan ons Coöperatiehuis. Dus als u in de buurt bent en u hebt zin in koffie of thee, loop gerust binnen!

Omdat ik wist van het bestaan van een fietsgroep heb ik hen meteen uitgenodigd om tijdens een fietstocht een vrijblijvende koffiestop te maken bij de Rabobank. Dit was niet tegen dovemans oren gezegd.

Het resultaat was dat wij op 4 mei een groep fietsers mochten verwelkomen. Voorzien van koffie of thee met een heerlijke Rabo-bonbon genoten deze sportievelingen van een welverdiende rustpauze in het Coöperatiehuis.

Ook de wandelgroep "Op stap", waar ik zelf deel van uit maak had wel zin in zo'n koffiepauze. Daarom hebben we op 9 juni ons parcours verlegd en zijn we gaan wandelen in Zaltbommel. Daarna hebben ook wij genoten van een heerlijke traktatie in het Coöperatiehuis.

Voor degenen die niet van alle vormen van dienstverlening van de Rabobank op de hoogte zijn: schroom niet om gebruik te maken van onze mogelijkheden! Voor de mogelijkheden van Samen Bankieren kunt u kijken op www.rabobank.nl/bommelerwaard. Ook kunt u telefonisch contact opnemen met (0418) 68 80 00. Ook mag u mijzelf hierover vrijblijvend benaderen.

Meta Groeneveld, Rabobank Bommelerwaard

Wonen in een zorgcentrum

Oud- inwoner in een zorgcentrum

Deze keer waren wij op bezoek bij Gerry van der Meijden (85) die nu weer bijna 2 jaar op een kamer in Zorgcentrum De Lindeboom te Ammerzoden woont.

Gerry woont op de 1^e verdieping en heeft een prachtig uitzicht naar de weg en ziet mij al aankomen.

Het is mijn schoonmoeder dus ik moet wel even mijn woorden wegen als je begrijpt wat ik bedoel.

Ik had Gerry gevraagd om eens een stukje te schrijven over haar zelf, haar leven en haar ervaringen in de Lindeboom, nu dat heeft ze gedaan, lees maar:

“Ik ben geboren op 5 januari 1931 in Nederhemert dus dat betekent dat ik al oud heb mogen worden. Ik ben al jong aan het werk gemoeten. Ben 8 jaar naar de lagere school gegaan en 1 jaar op de landbouw-huishoud school in Hedel. En toen was ik 15 jaar en heb overal gewerkt in ons dorp als er hulp gevraagd werd. Ook heb ik een half jaar in een winkel gewerkt in Hedel. Toen kwam de vrouw van Doruiter vragen of ik bij hun in de winkel kwam werken. En ja omdat ik liever in Nederhemert was heb ik dat gedaan en ben er 3 jaar geweest tot ik ging trouwen.

Ik had al vroeg verkering met Pieter van der Meijden maar die moest toen al gauw naar Indië in 1947. Dat was niet leuk en een bange tijd en ik was pas 16 jaar maar werd het wachten op Pieter niet moe. Wij schreven elkaar 3 keer in de week maar de overtocht van de brieven duurde lang zodat de brieven die binnen kwamen soms 3 weken oud waren.

Eindelijk was het zover, na 3 jaren keerde Pieter huiswaarts en hij mocht nog gezond thuis komen. Dat was heel wat voor ons allen

en zijn vader en zijn zuster hebben mij goed opgevangen hoor. Thuis had ik ook 5 zusters die mij ook goed bijgestaan hebben. Er stonden toen die tijd weinig huizen leeg in Nederhemert en er werd ook niet gebouwd zodat er weinig uitzicht was om te trouwen.

Toen ging mijn schoonzuster trouwen, Lientje samen met Maar van Rijswijk, en was Piet alleen nog met zijn vader alleen dus plek zat dacht ik om in te wonen.

Toen zijn wij een maand later ook getrouwd en kregen een dochter Bep en later nog een zoon Ties en die woont in het ouderlijk huis in de Molenstraat.

Ik heb altijd hard gewerkt. Mijn dochter is met Dirk Brugmans getrouwd en mijn zoon met Dini Veldhuizen uit Overberg. Ik heb 8 kleinkinderen en 5 achterkleinkinderen dus ik ben rijk gezegend.

Wij hadden veel land toen die tijd met aardbeien en aardappels. Ook hadden wij koeien en varkens dus dat was aan poten elke dag.

Het ging allemaal goed maar toen moest Ties in militaire dienst toen mijn man Pieter niet goed werd. Hartproblemen, hij moest in Engeland geopereerd worden. Daarna heeft Pieter nog 9 jaar geleefd en is op 4 april 1989 op 63- jarige leeftijd overleden. Wij zijn 36 jaar getrouwd geweest. Ik bleef eerst in het ouderlijk huis aan de Molenstaat wonen, mijn zoon woonde met zijn gezin aan de andere kant in hetzelfde huis. Toch wilde ik zelfstandig wonen en ben verhuisd naar de Hofstaat 19 waar ik altijd met plezier gewoond heb.

Maar ik werd ernstig ziek in 2014 en alleen wonen ging niet meer ik had verpleging nodig. Na verschillende keren in het ziekenhuis gelegen te hebben en ik weer iets op mocht knappen kon ik niet meer naar huis. Eerst een tijdje op de revalidatie geweest in het Zonneliend en daarna ben ik opgenomen in De

Lindeboom en ben nu een Ammerzodense maar Nederhemert zal ik niet gauw vergeten. Ik heb het hier prima naar mijn zin, goede verzorging en de het personeel is heel aardig.

Ik heb hier ook enkele vriendinnen gekregen en samen buurten wij wat af op de overloop waar een gezellig zitje is gemaakt. Tussen de middag gaan wij met velen gezellig eten in het restaurant en daar kijk ik elke middag naar uit als ik goed ben. Maar een tijdje geleden ging het weer mis met mijn gezondheid en kwam ik weer in het ziekenhuis terecht maar daar ik ben weer opgeknapt en mag dit aan jullie schrijven. Ik krijg veel bezoek hoor, het meest van heel het huis! En dat vind ik fijn. Op de overloop in het tehuis staat een piano en daar speel ik wel eens op als mijn gezondheid dat toe laat. Enkele vriendinnen van mijn komen dan luisteren en dat is erg gezellig.

Dit is in het kort mijn levensverhaal, mijn 5 zussen zijn overal in het land gaan wonen ze leven allemaal nog maar ik heb nog maar 2 zwagers over dat valt niet mee.

Ook mijn kinderen bezoeken mij trouw en halen mij geregeld voor een bezoekje aan Nederhemert en dan vraag ik altijd of ze even langs de Hofstaat willen rijden en langs mijn ouderlijk huis aan de Molenstaat en dat doen ze dan. Alles went wel maar er gaat tenslotte niets boven Hemert want daar liggen de meeste jaren van mijn leven. Verder weet ik even niets meer te vertellen beste lezers het gaat jullie goed en de deur van De Lindeboom staat voor iedereen open”.

Hartelijke groeten Gerry van der Meijden.

Reanimatie en AED opleiding

Reanimeren en bedienen van de AED:

Onlangs zijn er in Nederhemert twee reanimaties geweest. Eén, op Nederhemert-Zuid, is goed afgelopen. De andere is niet goed afgelopen. Het viel ons op dat er op een noodoproep voor reanimatie eigenlijk maar 1 persoon kwam. Dat zouden er natuurlijk meer kunnen zijn. Wat als het u of één van uw geliefden betreft?

Per week worden in Nederland 300 mensen getroffen door een plotselinge hartstilstand. Weet u wat te doen in geval van een Reanimatie? Op steeds meer locaties hangen AED apparaten, deze kunnen de overlevingskansen van het slachtoffer met ruim 60% vergroten. Weet u hoe u een AED apparaat moet gebruiken? In een korte training van slechts 1 avond leert u reanimeren en het bedienen van de AED,

Wanneer??	Dinsdag 13 september 2016
Hoe laat??	19.30-22.00 uur
Waar??	Locatie in Nederhemert (volgt nog)
€ 25,-- per persoon	

Inclusief alle kosten voor de training, hand-out en bewijs van deelname afgifte Preventief. De kosten van de training worden in veel gevallen door zorgverzekeraars vergoed, informeer hier naar bij uw zorgverzekeraar.

Schrijft zich in voor de cursus Reanimatie en het bedienen van de AED:

Datum training:.....

Voorletters:.....Naam:.....

Geboortedatum:.....

Adres:.....

Emailadres:.....

Dit inschrijfformulier kunt u, liefst vóór eind juli, inleveren bij Wim van der Toorn, Kerkplein 2. Of de gegevens e-mailen naar info@dorpsraadnederhemert.nl. Bij voldoende belangstelling zal de training dus in Nederhemert gegeven worden!!

En als ik wél een reanimatiecursus heb gedaan, maar toch geen oproep heb ontvangen?

Hartslag nu:

Heeft u al een reanimatiecursus gevolgd, of bent u in het bezit van een EHBO of BHV diploma?

Indien u opgeroepen wilt worden om te assisteren in het geval van een reanimatie, dan kunt u zich aanmelden bij Hartslag.nu. Dit kan via www.hartslagnu.nl of via de Nederlandse hartstichting www.hartstichting.nl, dit kan alleen als u in het bezit bent van een geldig EHBO of BHV diploma of als u niet langer dan een jaar geleden een reanimatie cursus hebt gevolgd.

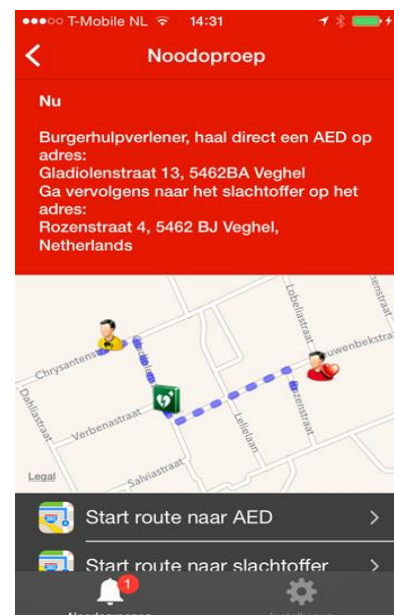
Het Hartslagnu systeem wordt vanuit de Meldkamer 112 geactiveerd. En roept dan mensen op die binnen zes minuten bij het slachtoffer kunnen zijn en de reanimatie kunnen starten.

Indien er een AED beschikbaar is worden er ook mensen opgeroepen om die betreffende AED op te halen alvorens zij naar het slachtoffer worden door gestuurd.

Degenen die worden opgeroepen krijgen de adressen van de AED en het slachtoffer door, indien u in het bezit bent van een smartphone kunt u deze gebruiken om te navigeren naar het betreffende adres.

Bent u in het bezit van een AED dan kunt u deze aanmelden voor dit systeem via www.hartslagnu.nl.

Het Hartslagnu systeem zorgt er dus voor dat er hulpverleners en AED's naar het slachtoffer worden gestuurd.

40 jaar getrouwd

Ad en Jenny Verhoeks, 40 jaar getrouwd!

Ze wonen al 40 jaar in de Ormelingsstraat op nr. 7, Ad (64) en Jenny (60) Verhoeks.

Zaterdag 25 juni was het echtpaar 40 jaar getrouwd.

Ruim 45 jaar geleden leerde ze elkaar kennen in Kerkwijk in het dorpshuis tijdens Turning Point en het was liefde op het eerste gezicht vertelden ze.

Het huwelijk werd 40 jaar geleden gesloten in Kasteel Ammerzoden waar toen de gemeente Ammerzoden in gehuisvest was. Daarna een dienst in de Hervormde Kerk van

Well waar Ad en Jenny aan verbonden zijn en een receptie in het dorpshuis te Well. Toen was het erg warm vertelde Jenny wel 33 graden.

Ad en Jenny hebben 2 kinderen, Leo die samen met zijn vrouw Leonie in Eindhoven is gaan wonen en Margreet, die met haar man Marco in Brakel woont. Het echtpaar heeft 6

kleinkinderen. Ad en Jenny houden veel van hun kleinkinderen dat kun je wel merken als ze

er over beginnen te praten. Op dinsdag altijd vaste oppasdag en dat doen ze met liefde, want het geeft een band met de kleinkinderen, vertelde Ad mij. Ad werd geboren in Bruchem en verhuisde 40 jaar geleden naar Nederhemert.

Hij heeft vele jaren in de bouw gewerkt maar is nu huismeester in zorgcentrum De Wittenberg in Haaften. Geen dag is daar hetzelfde, hij

doet alle voorkomende klussen bij de bewoners, rijdt mensen voor de dagopvang.

Hij werkt daar met heel veel plezier en weet je wie hij daar af en toe tegen komt, zijn eigen vrouw Jenny want die werkt daar als oproepkracht en ze vinden het allebei erg leuk om bij de Wittenberg te mogen werken.

Ad heeft als hobby's, tuinieren, lezen en fietsen samen met Jenny. Jenny vertelt dat ze nog steeds "gewone" fietsen hebben. Vaak wordt er vreemd gekeken, want bij die leeftijd hoort toch een elektrische fiets. Maar Ad en Jenny trekken zich daar niets van aan en gaan samen op pad, soms met de auto en de fietsen mee naar een mooie plaats in Nederland. Fietsen van de drager en karren maar, soms wel 50 of 60 kilometer op een dag. Maar daar doen ze heel de dag over hoor en nemen eten en drinken en een boek mee. Jenny heeft 32 jaar bij de Rabobank gewerkt en vele jaren daarvan op het kantoor aan de Molenstaat/Ormelingsstraat. En dan gaan wij weer even met Jenny terug in de tijd en vele zullen dat nog weten. Tijdens de herfstvakantie mochten de kinderen hun spaarpot leeg komen maken tijdens de spaarweek want dan kregen ze een cadeautje en dan stonden de kinderen gewoon in de rij geduldig te wachten tot ze aan de beurt waren. De spaarweek was een feest vertelde Jenny waar is die gezellige tijd gebleven nu gaat alles via internet maar de contacten zijn wel weg met iedereen en dat is jammer. Toen Jenny overbodig werd bij de Rabobank ging ze werken bij een tankstation in Hedel/Rossum maar kwam tenslotte ook bij het zorgcentrum in Haaften terecht en daar werkt Jenny met veel plezier dat merk ik wel hoe ze het verteld. Naast fietsen en wandelen is zingen een grote hobby van haar en dat doet ze al meer dan 30 jaar met volle overgave bij het Hervormd Kerkkoor te Well. Sinds 1½ jaar is ze daar ook secretaris, soms best intensief, maar ook dat doet ze met veel liefde en plezier. Als wij met ons drieën in gesprek zijn gaat de voordeurbel een prachtige bak met bloemen werd aangeboden vanuit Veilig Verkeer Nederland afdeling Nederhemert want daar is Jenny ook al meer dan 30 jaar bestuurslid van.

Jenny werd geboren in Wellseind maar is altijd aan Nederhemert verbonden geweest van haar jeugd af, want ze is hier op school gegaan en ook op de Zondagsschool bij juffrouw Knoop.

En weet je wat Jenny opmerkte" ik ben meer Hèmertse dan Wellseindse".

Ad en Jenny hebben als enige 40 jaar in het rijtje woningen van nr. 1 tot nr.11 in de Ormelingsstraat gewoond. Ze vertelden mij dat ze een goede band hebben met de burens, ze staan altijd voor elkaar klaar.

Van school heeft ze nu nog een vriendin over gehouden Ina van der Veen, dochter van de vroegere politiemans uit Wellseind. Ina woont in Waspik en nog altijd is er heel goed contact tussen die twee.

Zaterdag 25 juni was er feest ook weer in Well maar nu in "de Jacobshoeve". Familieleden en vrienden kwamen Ad en Jenny feliciteren. Aan de bak met kaarten op tafel was te zien dat op die manier ook veel mensen aan hen hebben gedacht.

40 jaar getrouwd

Gellof en Janny Kanselaar 40 jaar getrouwd!

Wij waren vrijdagmiddag 10 juni op bezoek bij Gellof Kanselaar (64) en Janny Kanselaar de Weert (62). Een week eerder, op vrijdag 3 juni, was het echtpaar 40 jaar getrouwd. Weer een echtpaar uit het rijtje huizen Ormelingsstraat. Nr 1 tot 11 die ongeveer 40 jaar geleden gebouwd zijn en ook Gellof en Janny hebben in een woning in dat rijtje jaren lang gewoond.

Het echtpaar heeft 3 kinderen, Gerry woont in Bruchem, Corné in Woudenberg en Leenard is in Putten gaan wonen. Er kwamen 3 kleinkinderen. Twee in Bruchem en

één in Woudenberg. Opa en Oma zijn trots op hun kleinkinderen.

Een mooie bos pioen rozen van de Dorpsraad werd overhandigd en wij gingen lekker buiten zitten. Het was mooi weer, de kanaries floten ons al toe vanuit een volière, een lust om naar te luisteren. Luisteren doen wij ook naar Gellof en Janny. Zij hebben best wat te vertellen, moet je maar eens lezen. Bij een lekker koud

pilsje verteld Gellof mij dat hij altijd werkzaam is geweest in de bouw, als timmerman, bijna 45 jaar en dat is een hele tijd: "Van school af ging ik gelijk de bouw in want dat deed ik

graag.

Timmeren is mijn lust en mijn leven".

Gellof ging met vervroegd pensioen en was al met zijn 60^e jaar thuis maar stil zitten was er bij Gellof niet bij want hij heeft nog verschillende hobby's. Ik heb al verteld van zijn kanaries en dat is een grote hobby van hem, ook gaat hij graag fietsen samen met Janny. Al ruim 4 jaar Tafeltje Dekje rijden, mee helpen tijdens de jaarlijkse rommelmarkt in Bruchem, dat

zijn ook hobby's van Gellof.

Wisten jullie dat Gellof ook conciërge is van onze Christelijke Basisschool "De Wegwijzer" ik wist het niet maar Gellof voert daar een aantal uren in de week reparaties uit. Hij is daar een klusjesman. Op maandagmorgen en op woensdagmiddag is hij meestal te vinden op school en dat werk doet hij met plezier! Hij werd geboren in Nieuwaal maar verhuisde

naar Zuilichem met zijn ouders. Nu woont hij al weer 40 jaar met plezier in Nederhemert.

Janny heeft gewerkt in de winkel bij Mackelenberg in Den Bosch en later op de Rompertpassage in Den Bosch in een winkel van Doruiter. Toen ze trouwden in 1976 is ze gestopt met werken.

Weet je dat Janny en Gellof samen fietsen maar niet op elektrische fietsen hoor maar een gewone fiets want vertelde Janny "zolang wij het op eigen kracht kunnen dan blijven wij dat doen, wij fietsen wel eens 50 kilometer maar dat is het maximale hoor de meeste ritten zijn korter en wij vinden het leuk om te doen".

Janny zingt ook graag en ik kwam er achter dat ze 42 jaar bij de Vervulde Wens in Nederhemert gezongen heeft en met veel plezier. Helaas is die zangvereniging opgeheven in 2012 want ook bij die vereniging sloeg de vergrijzing toe en er bleven maar een paar leden over. Nog steeds vindt Janny dat jammer maar gelukkig heeft ze een nieuwe zangvereniging gevonden waar haar dochter Gerry ook in zingt, Sursum Corda uit Bruchem, 49 leden en elke week repeteren. Als er dan nog tijd over is met al die hobby's van haar dan gaat ze borduren, even lekker zitten en je gedachten laten gaan.

Janny is een echte Hemertse, geboren in de Molenstaat en gaan wonen in de Ormelingstaat. In 1988 verhuisd naar Boterbloemstraat 3. Daar wonen ze met plezier. Gellof en Janny leerde elkaar kennen bij Han en Els in de cafetaria in de Tuinstaat.

Gellof kwam, met andere jongens uit Zuilichem, graag naar Nederhemert en zag daar Janny in het cafetaria en al gauw sloeg de vonk over.

Er was bij elke vereniging in ons dorp toen in die tijd wel een bazaar avond en dat was erg gezellig en ontmoeten wij ook daar elkaar! Als er een feestje was in ons dorps huis de Gaarde dan was Janny daar om mee te helpen en dat heeft ze ruim 25 jaar gedaan. Verder helpt ze twee morgens in de week in het huishouden bij de fam Vos in Nederhemert, al 24 jaar lang. Jullie begrijpen wel: Janny heeft ook niet stil gezeten. Als er soms collectes in ons dorp

gehouden werden voor o.a. de Kankerbestrijding of voor de Verstandig Gehandicapten dan zag je Janny lopen met de collectebus. De collecte Maag, Lever, Darm coördineert Janny nog elk jaar.

Ze zijn ook oppas Oma en Opa dat is ook leuk. Korte vakanties daar houden Gerlof en Janny ook van, naar Duitsland gaan of naar Luxemburg, een busreis naar Oostenrijk of Italië gezellig samen even weg.

Op vrijdagmiddag 3 juni kwam de familie bij elkaar voor een gezellig etentje in dorps huis de Gaarde, eigenlijk het thuisfront van Janny want hier heeft ze heel wat uren van haar leven gewerkt. In de avond was er in het dorps huis nog een gezellig samenzijn met familie en vrienden. Het was een mooie dag vrijdag 3 juni voor Gellof en Janny waar ze met plezier op terug kijken.

40 jaar getrouwd

Hans en Wiena 40 jaar getrouwd!

In de Ormelingsstaat in ons dorp staan een rij huizen, van nummer 1 tot 11 die ongeveer 40 jaar geleden gebouwd zijn. In die huizen wonen echtparen, er zijn er ook al verhuisd, die in de maanden, mei/juni 40 jaar getrouwd zijn.

Wij gingen op bezoek bij Hans (62 jaar) en Wiena (57 jaar) Verheij die op Nr. 9 wonen.

Het echtpaar was zaterdag 21 mei 40 jaar getrouwd. De versiering boven de voordeur was er nog dus een foto maken op zo'n mooi moment voor de Dorpskrant. Namens de Dorpsraad heb ik een boeket bloemen aangeboden aan het echtpaar met een mooie felicitatiekaart daarbij.

De koffie heeft Wiena al klaar staan en wij raken aan de praat met Hans en Wiena. Het echtpaar heeft 8 kinderen, allemaal dochters waarvan er 3 in Nederhemert wonen. Aan de muur in de kamer hangt een prachtige foto met daarop de 21 kleinkinderen.

Hans vertelde mij dat hij 2 jaar gewerkt heeft bij de FAM in Maarsen, 4 jaar in de werkplaats als monteur bij Schouten Giessen en ook nog 4 jaar bij Rinus Vos toen nog in werkplaats in de Molenstaat. Maar vanaf 1979, al 37 jaar werkt Hans bij steenfabriek De Rijswaard in Aalst waar hij werkzaam is als monteur en mede al het rollend materiaal in onderhoud heeft. Hij heeft ook een eigen werkplaats.

Hans is begonnen achter de steenpers maar dat vond hij niets hij wilde wat met zijn handen doen. De steenfabriek betekent veel voor Hans want hij laat mij op zijn tablet spontaan een filmpje zien over de steenfabriek.

Hans kan, als hij gezond blijft, de 40 jaar halen op de steenfabriek want hij moet nog 5 jaar werken voor hij met pensioen kan. Maar dat zal voor Hans geen probleem zijn want hij vertelde mij het goed naar zijn zin te hebben op de steenfabriek.

Hobby's heeft Hans niet, of toch wel, want als ik door vraag verteld hij dat kleine modellen van heftrucks, vrachtwagens sparen toch wel zijn hobby is al zou hij nooit zelf vrachtwagenchauffeur willen zijn want dat trekt

Hans niet.

Hans en Wiena twee echte Hemertse. Zij leerden elkaar kennen bij Dirk en Antje van Aalst in de Molenstaat waar ze allebei, om verschillende redenen kwamen. Daar sloeg de vonk over. Dat het echte Hemertse zijn en aan dit dorp verbonden zijn blijkt wel als ze mij vertellen dat ze nooit Nederhemert uit willen om elders te gaan wonen.

Toen het echtpaar trouwde op het toenmalige gemeentehuis in Kerkwijk was het mooi warm weer met in de avond een onweersbui vertelde Wiena. Het feest werd gehouden in het "oude" dorps huis nu De Gaarde. Het echtpaar heeft eerst een half jaar ingewoond bij Gerrit en Diena van Genderen, de ouders van Wiena, daarna hebben ze 3 ½ jaar gewoond op Nederhemert Zuid tegenover de Hervormde kerk op Nr 8. Hans: "daar was het ook mooi wonen maar je hebt er niets, vooral in de winter." Nu wonen ze al 36 jaar in hun prachtige woning aan de Ormelingsstaat. Wiena heeft altijd huishoudelijk werk gedaan. Hobby's van Wiena zijn o.a. fietsen met de buurvrouw in de buurt maar dat ligt even stil nu maar ze wil het weer op gaan pakken. Wiena heeft namelijk gezondheidsproblemen gekregen en het advies was: afvallen.

Wiena is veel kilo's kwijt geraakt . Gewoon zelf gedaan met een klein beetje hulp van buitenaf. Het gaat weer goed met haar en daar zijn wij ook blij mee.

Maar de jaren gaan door, aldus Wiena, vroeger vonden wij die en die mensen oud en nu komen wij zelf op leeftijd.

Oppassen doet Wiena ook maar "niet op vaste dagen hoor daar begin ze niet aan maar af en toe een kleinkind over de vloer is ook weer leuk" aldus Wiena.

Vele inwoners uit Nederhemert en omgeving stuurde een kaart naar Hans en Wiena en dat stelde ze zeer op prijs. Allebei zijn ze dankbaar dat ze nog redelijk gezond zijn. Hans en Wiena hebben veel waardering voor de Dorpskrant, Hans vertelde dat hij de krant gelijk gaat lezen als die binnen komt. De krant is er voor iedereen binnen de gemeenschap van Nederhemert en dat is fijn.

Het feest van het echtpaar werd die zaterdag gehouden in de achtertuin van Evert en Gerda (dochter) van Wijk aan de Molenstraat. In de middag een receptie en in de avond een heerlijke BBQ samen met de eigen familie.

60 jaar getrouwd

Bram en Liesbeth 60 jaar getrouwd!

Op maandag 23 mei is er een Diamanten Huwelijk gevierd in de Hofstaat.

De redactie van de Dorpskrant ging op bezoek bij het echtpaar Biesheuvel. Als wij het erf opkomen is Bram aan het gras maaien en Liesbeth doet een dutje in de stoel in de woonkamer. Namens de Dorpsraad werd een mooie bos bloemen aangeboden.

Bram Biesheuvel (84) en Liesbeth Biesheuvel-Oomen (89) waren op 23 mei 60 jaar getrouwd. Drie kinderen werden er geboren, Teus die in Lienden woont, Liza in Gameren en Bertie is in Kesteren gaan wonen. Het echtpaar heeft 12 kleinkinderen en 6 achterkleinkinderen. Meer niet volgens Bram "ik zou niet weten waar ik ze vandaan moet halen".

Bram is een zoon van Teunis Biesheuvel en Bartje van der Zalm. Liesbeth is een dochter van Lieske en Bet Vos (wie heeft ze niet gekend!).

Liesbeth "Lieske en Bet zo heten mijn ouders en daarom hebben ze mij Liesbeth genoemd daar zitten al de twee namen in van mijn ouders". Bram en Liesbeth trouwde in het oude gemeentehuis van Kerkwijk. Een trouwfoto werd gemaakt bij fotoshop Van den Berg in Zaltbommel meer foto's van de bruiloft zijn er helaas niet want toen maakte men zelf geen foto's. De bruiloft werd in het achterhuis van Lieske en Bet Oom gehouden.

Bram: "Voor die tijd ben ik met soms een boodschap of een vraag bij de ouders van Liesbeth geweest en op een gegeven moment had Lieske het in de gaten en zei tegen mij: 'Jongen je bent nog zo jong' waarop Bram antwoorde als ik gezond blijf wordt ik vanzelf ouder". Bram ging na zijn schooltijd werken bij Dirk Bouman (boerderij waar Gerrit en Diena van Genderen in gewoond hebben) Bram kreeg een jaar uitstel van de dienstplicht om voor zijn baas te werken. Maar de voormalige burgemeester van Nederhemert Cees van de Werken zei tegen Bram: "Ga in dienst, want je

komt er toch niet onderuit." Ik ben toen 19 maanden in dienst geweest en daarna kort weer voor mijn oude baas gewerkt. Toen voor Betuco Nederhemert gaan werken, eerst in Nederhemert maar later na de fusie in Geldermalsen.

Bram bleef in de voedersector werken maar verruilde zijn werk met Schouten Giessen en maakte de fusie mee naar de firma Bouman die een fabriek hadden naast Schouten. In totaal heeft Bram daar (bij Schouten en Bouman) 22 jaar gewerkt en ging met 62 ½ jaar in de vut.

Bram en Liesbeth gingen na hun huwelijk wonen in een huis in de Kapelstaat (nu al jaren gesloopt) want dat was van Bram zijn oude werkgever Dirk Bouman (in de volksmond Dirk van Jaskes). Daarna ruim 7 jaar gewoond aan Molenstraat 95 en toen samen met Gijs Oomen (een broer van Liesbeth maar enkele jaren geleden overleden) een twee onder een kap woning laten bouwen in de Hofstraat waar ze nu weer 45 jaar wonen.

Hobby's van Bram zijn o.a. graag tuinieren en vissen want vertelde mij Bram "ik mag overal vissen want ik heb alle vergunningen".

Liesbeth heeft altijd hard gewerkt vertelde ze mij. Bij Dirk Bouman in het huishouden en bij Jaap Doruiter in dag in de week. "Allemaal poetsen en rommelen", zegt Bram want Liesbeth doet graag poetsen. Volgens Liesbeth verdiende ze 3 gulden bij Doruiter van s' morgens half acht tot s' avonds half acht en hard werken hoor! Ook bij Peer Keijnmans auto wassen deed Liesbeth graag.

Haar hobby's zijn naaien, handwerken en lezen. Ze leerde elkaar kennen op de boerderij van Dirk Bouman (hoe kan het ook anders) want Liesbeth werkte daar in het huishouden en Bram werkte daar bij het vee, daar sloeg de vonk bij die twee over.

Ze werden verliefd en trouwden in 1956.

Samen zijn ze nog redelijk gezond ondanks dat Bram jaren geleden een zware operatie

gehad heeft. Liesbeth: "En wij zijn ook dankbaar dat wij ons verstand nog hebben". Burgemeester A. van den Bosch was namens de gemeente Zaltbommel die maandagmorgen ook op bezoek geweest en bood een bos mooie rode rozen aan. Bram "Echt een gezellige man die burgemeester van ons wij hebben wel een uur zitten kletsen en het viel mij alles mee echt waar".

Zelfs had het echtpaar een brief ontvangen van Zijne Majesteit de Koning en van de Commissaris van de Koning in Gelderland met daarin de felicitaties

De receptie werd die maandagavond in dorpshuis De Gaarde gehouden met familie, kennissen en burens. Vele kwamen het echtpaar feliciteren en echtpaar heeft meer dan 200 kaarten gehad en het huis staat vol met bloemen.

Zelfs toen de redactie op bezoek was bij het echtpaar 5 dagen later kwamen er nog felicitatiekaarten binnen.

Maar heel Nederland mocht het weten dat Bram en Liesbeth 60 jaar getrouwd waren en als je dan als echtpaar in het RD komt te staan en ook nog in Terdege dan gaan de mensen schrijven.

Wij nemen afscheid maar eerst moet er nog een foto gemaakt worden voor de Dorpskrant maar dan moet Liesbeth zich eerst omkleden want in de Dorpskrant moet je er netjes opstaan en dat staat ze ook kijk maar eens naar de foto.

Vanuit de gemeenteraad

Het is weer juni. Niks nieuws zult u zeggen. En zo is het ook als het gaat om de combinatie juni en gemeenteraad. Een ontzettend drukke tijd. Het zomerreces zit ons op de hielen. Elk jaar weer wordt alles waarover nog een besluit moet worden genomen voor de zomer gepropt.

Een belangrijk onderwerp voor de zomer is de zogenaamde 'voorjaarsnota'. Dit is het moment waarop wordt aangegeven welke belangrijke wijzigingen worden doorgevoerd in de begroting voor volgend jaar.

Gaat het geld naar de gymclub of wordt er een keer extra gemaaid? Komt er een rotonde bij of gaat er extra geld naar handhaving? Alles doen, kan nu eenmaal niet.

Voor mijn partij betekent dit dat we op twee zaterdagen de gemeente doortrekken. Gewoon, om ons te laten zien. En te horen wat inwoners van ons vinden. Altijd weer goed en vaak ook gewoon leuk om te doen. We horen instemming maar ook een complete afkeer van de SGP. Overigens levert dat laatste ook zeker goede gesprekken op. Maar we willen horen wat u als inwoner vindt.

Er moeten de komende tijd weer een aantal besluiten worden genomen die ons als inwoners aangaan. Een grote rol zal zeker 'het zwembad' spelen. Daarbij is de belangrijkste vraag: doen we dit samen met Maasdriel en waar komt dit bad dan? Er gaat al heel lang veel geld naar het zwembad toe. Wat de SGP betreft wordt een nieuw zwembad niet duurder dan het huidige.

Dat het centraal moet komen te liggen in de Bommelerwaard zodat het ook voor Brakel en Poederoijen goed bereikbaar is, lijkt ons zeker gewenst. Belangrijkste doel van het zwembad is instructiezwemmen. We zouden de SGP niet zijn als we daar niet aan verbonden dat het een zwembad wordt waarbij de zondagsrust wordt geëerbiedigd.

Het is nog niet zo makkelijk om aan al deze voorwaarden te voldoen. Wij hebben daarom een alternatief voorstel verwoord. Subsidieer de zwemles en laat de keuze voor een zwembad over aan de inwoners. Dat geeft ruimte voor de keuze van een bad buiten onze gemeente en het is een kans voor commerciële zwemscholen. Ik ben er vast van vertuigd dat we veel inwoners in onze gemeente daar een dienst mee bewijzen.

Op het moment dat ik dit schrijf heeft Zalbommel een bezoek van de commissaris van de koning achter de rug. Interessant om naar te luisteren. Zeker als het gaat over de samenwerking in de Bommelerwaard. Als SGP zijn we er niet gerust op dat de provincie er geen herindeling door wil drukken. De commissaris sprak gedeeltelijk geruststellende woorden. De provincie zal geen dwang opleggen. Duidelijk heeft de SGP aangegeven onder onze inwoners geen draagvlak te zien voor een herindeling.

Onlangs heeft mijn partij een nieuwsbrief uitgebracht met de titel "Weet u het nog?". Dat is een oprechte vraag aan u. Ik ben maar "amateur politicus" (tja, het is nu eenmaal niet mij beroep). Zonder inbreng lukt het echt niet om volksvertegenwoordiger te zijn. Laat gerust eens weten hoe u over zaken denkt.

Geert Bok – geert@bok.nl – 0418-551215

Vanuit de huisartsenpraktijk

Vanuit de huisartsenpraktijk in Nederhemert

Een bijdrage voor de dorpskrant van Connie van den Dool over haar werk als Praktijkondersteuner Huisarts Somatiek.

De huisarts werkt tegenwoordig met een heel team om zich heen. U zult wel gezien hebben dat het aantal personen die in de huisartsenpraktijk werkzaam zijn behoorlijk uitgebreid is. Dit is een van de gevolgen van de toegenomen preventieve zorg maar ook doordat er zorg, die niet meer in het ziekenhuis gedaan hoeft te worden, naar de huisarts is gegaan. In dit stukje wil ik meer vertellen over mijn werk als Praktijkondersteuner Huisarts Somatiek ook wel genoemd POH Somatiek.

Als praktijkondersteuner Somatiek houd ik tegenwoordig twee dagen in de week spreekuur en één maal per maand op een avondspreekuur. Somatiek betreft de zorg die lichamelijke ziekten met zich meebrengen.

Deze somatische zorg wordt vanuit de zorggroep "Beter in de Bommelerwaard" in de huisartsenpraktijken uitgevoerd. Het betreft zorg die door het preventieve karakter erop gericht is complicaties door chronische ziekten in het lichaam te voorkomen en ondersteuning te bieden bij het zoeken naar een gezonde leefstijl en deze vol te houden.

Er worden spreekuren gehouden voor Diabetes (suikerziekte) Hart en vaatziekten, Astma en COPD.

Personen met **diabetes type 2** (ouderdomsdiabetes /ouderdomssuikerziekte) worden drie maal per jaar door de praktijkondersteuner gezien en één maal per jaar door

de huisarts. Vragen en klachten over diabetes worden dan besproken, de bloeddruk wordt gemeten en het gewicht bepaald, bloedsuikerslagen worden besproken en medicatie zo nodig aangepast. Er wordt één maal per jaar een controle van de voeten en bloedvaten van de voeten uitgevoerd. Dit doen we omdat voetproblemen bij diabetes ernstige vormen aan kunnen nemen. We proberen deze in een vroeg stadium op te sporen en te behandelen. Daarnaast wordt één maal per twee jaar het netvlies

van de ogen gecontroleerd door middel van een fundusfoto, om eventuele vaatschade op het netvlies op te sporen en zo nodig te behandelen. Verder wordt er natuurlijk ingegaan op gezond gedrag, ook wel een gezonde leefstijl genoemd. Zoals inmiddels wel bekend is wordt roken en overmatig alcohol gebruik afgeraden. De Nederlandse norm voor gezond bewegen is: 5 maal per week 30 minuten matig intensief bewegen en gezonde voeding wordt gestimuleerd. In samenspraak met de diabeet wordt een zorgplan opgesteld waarin doelen geformuleerd worden die men wil bereiken. Omdat er vaak heel wat komt kijken bij de uitvoering van een zorgplan wordt er samengewerkt met de diëtist, fysiotherapeut, thuiszorg, pedicure en podotherapeuten.

Het spreekuur voor **hart en vaatziekten**. Mensen die tabletten gebruiken voor de bloeddruk en/of voor het cholesterol worden opgeroepen voor het POH spreekuur. In dit spreekuur worden controles gedaan van onder andere bloeddruk en gewicht daarnaast worden de bloedwaarden besproken. Indien u boven de 40 jaar bent en er hart en vaatziekten of diabetes in de familie voorkomen, kunt u zich ook zelf aanmelden voor het spreekuur, omdat het risico op het krijgen van deze aandoeningen dan verhoogd is.

We hebben ook een **longziekten spreekuur**. Hieronder verstaan we Astma en Copd. Beide zijn chronische aandoeningen, waarvoor we de mensen al naar gelang de ernst van de aandoening, regelmatig voor het spreekuur uitnodigen. Tijdens deze consulten wordt er in de praktijk een spirometrie verricht waarbij gezien kan worden hoe de conditie van de longen is. We proberen tijdens deze consulten uitleg te geven over de longziekte, het gebruik en het doel van de voorgeschreven medicatie en de gezonde leefstijl, vooral stoppen met roken, waardoor men de klachten kan beperken.

Stoppen met roken

Indien het stoppen met roken tegenvalt is er een mogelijkheid hiervoor ondersteuning te krijgen door middel van gesprekken op mijn spreekuur eventueel aangevuld met medicatie.

Ook mensen zonder een chronische aandoening mogen zich hiervoor aanmelden

Al met al een gevarieerd aanbod waardoor we hopen de mensen met hun chronische aandoening begeleiding te bieden in hun aandoening en te ondersteunen in het starten en volhouden van een gezonde leefstijl.

Met vriendelijke groet. Connie van den Dool

Fysio-fitness

Fysiofitness in het gezondheidscentrum !

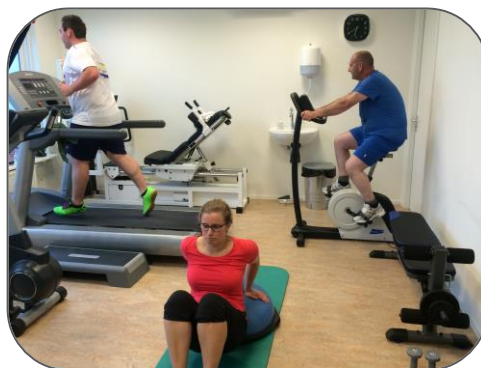
Iedereen kent het gevoel van goede voornemens om meer te gaan bewegen, vooral op momenten dat we geconfronteerd worden met onze eigen beperkingen.

Binnen Fysiocompany Nederhemert bestaat de mogelijkheid er om mee te doen aan fysiofitness.

Fysiofitness is bedoeld voor mensen die iets willen doen aan:

- klachten aan spieren en/of gewrichten
- overgewicht
- het voorkomen van klachten aan spieren en/of gewrichten
- verbeteren van de conditie, spierkracht en/of lenigheid.

Over de gehele week is de oefenzaal zowel overdag als 's avonds door verschillende sportgroepjes in gebruik. Een fitnessgroepje bestaat uit 3-7 personen. Door deze kleine groepjes en de begeleiding van een fysiotherapeut zijn we in staat om met persoonlijke begeleiding en aandacht uw specifieke doelstellingen te bereiken. Daarbij kunnen we als geen ander rekening houden met mogelijke beperkingen of klachten.

De verplichte eenmalige intake en fitheidstest, inclusief inschrijving en het maken van een oefenschema zijn 35 euro. In de maanden juli en augustus is deze intake gratis.

De kosten van het sporten bij 1 maal per week trainen zijn 115 euro per kwartaal. Wanneer u tweemaal per week komt sporten zijn de kosten 205 euro per kwartaal.

Heeft u interesse of wilt u graag meer informatie? Mail dan naar clarissa@fysiocompany.nl of bel naar 073-623 2222.

..... & een nieuwe collega!

Ik ben Clarissa van Maaren en woon in Zuilichem. Sinds dit jaar ben ik werkzaam als fysiotherapeut bij Fysiocompany Nederhemert. Ik werk hier met veel plezier en vind het fijn om mensen van hun klachten af te kunnen helpen. De sfeer in het gezondheidscentrum spreekt mij aan. In september start ik met de opleiding manuele therapie. Sinds drie maanden geef ik ook personal training op de praktijk voor mensen die intensief en individueel begeleid willen worden.

Daarnaast is sporten mijn grote passie. Ik ben vooral actief op sportief vlak. Ik schaats en skeeler op het hoogste niveau van Nederland.

Bewoners van het kasteel - Calvi -

'Nieuwe bewoners' op Eilands Kasteel

In gesprek met Leo van der Heijden

Ook benieuwd naar wie er op het Kasteel te Nederhemert-Zuid werkzaam zijn? Nieuwsgierig als wij van de Dorpskrant zijn, belden we met de lieflijke dames van de receptie waarna een afspraak met directeur/eigenaar Leo van der Heijden kon worden gemaakt. Van buiten is het een echt kasteel met torens, dikke muren en rondom bijzondere bomen. De oudste delen dateren uit de 14^e eeuw maar zoals het met huizen en dus ook met kastelen gaat, zijn er in de loop der tijd veranderingen aangebracht. In de 19^e eeuw krijgt het kasteel zijn huidige imposante uitstraling. De familie Van Wassenauer bewoonde het kasteel tot in WOII maar moest met lede ogen aanzien dat het prachtige gebouw door oorlogsgeweld veranderde in een

ruïne. Zij verkochten het inmiddels onbewoonbaar geworden kasteel in 1957 aan de Staat die het in beheer stelde van Staatsbosbeheer. Sinds 1961 heeft Geldersch Landschap samen met Geldersche Kasteelen het in erfpacht. Begin deze eeuw werd het kasteel gerestaureerd en vond men een huurder in Calvi, de huidige 'bewoners'. Dit software bedrijf telt inmiddels 35 medewerkers die zich allen bevoorrecht voelen want het blijkt fantastisch te zijn om in dit eeuwenoude gebouw met ultramodern werk bezig te zijn.

Floris

Leo vertelt: "Ik ben opgegroeid in Nieuwkuijk en van daaruit was het maar een klein eindje naar 't Eiland. Als jochie probeerde ik stiekem de ruïne in te gaan om, eenmaal binnen, me net als de toenmalige kinderheld Floris, een echte ridder te voelen. Jaren later, toen ik met Hans van Wijhe een consultancy bedrijf leidde in Den Bosch (we adviseerden bedrijven en gemeenten op het gebied van telefonie, infrastructuur, internet enz.), lazen we dat het toen nog te restaureren kasteel een toekomstige huurder zocht. Dat zijn wij uiteindelijk geworden en dat betekende dat we

al vroeg betrokken werden bij de restauratie.” Leo strooit met veel Engelse woorden en telkens probeer ik die samen met hem te vertalen naar begrijpelijke taal. Hij vervolgt: “Ik kom uit de automatisering en dan met name het ontwikkelen van software, zeg maar computerprogrammeur. We zagen al voordat we naar hier kwamen dat bedrijven problemen hadden met het op orde krijgen (en op orde houden) van met name hun financiële administratie rondom telefonie, internet enz. Als voorbeeld: een grote gemeente als Amsterdam heeft heel veel verschillende telefoonabonnementen. Regelmatig moet er een telefoon vervangen worden, moet er sneller internet komen en zo zijn er vaak honderden veranderingen per maand. Het is voor de telecombeheerders nog nauwelijks te controleren of alles klopt, of de rekeningen conform de afspraak opgemaakt zijn enz. In die problematiek zijn wij als Calvi gedoken met als resultaat dat wij in staat zijn om de (financiële) administratie voor bedrijven en gemeenten overzichtelijk en betrouwbaar te laten zijn. Het scheelt handen vol werk, is derhalve dus goedkoper en zeer effectief. Wij maken daarmee onze missie waar dat iedereen recht heeft op een heldere factuur.”

Calvi

Praten met deze eigentijdse directeur is alsof je Leo al jaren kent. Hij vertelt niet alleen graag maar is ook geïnteresseerd in mij als gesprekspartner. Derhalve een boeiende ontmoeting. Ik vraag hem waar de naam Calvi vandaan komt. “Je moet weten dat ik helemaal weg ben van Italië, vandaar dat je hier op mijn kamer diverse Italiaanse attributen ziet. Vanuit Italië is een overtocht naar het eiland Corsica snel gemaakt en daar ontmoette ik in het plaatsje Calvi mijn huidige vrouw. Samen mochten we drie kinderen krijgen (13-16-18) en inmiddels wonen we sinds 1996 in een monumentaal pand in Vught.”

Leo staat tijdens onze ontmoeting regelmatig op, loopt al pratend naar het raam waar hij de volgende vraag afwacht of beantwoordt. Is dat zijn innerlijke onrust? Hoort dat bij een directeur die steeds op zoek is naar nieuwe

markten? Hij legt uit: “Toen de koek in Nederland opraakte en Calvi zich marktleider mocht noemen, gingen we de grens over. Onze uitdaging om de administratie voor ieder bedrijf goedkoper en volledig geautomatiseerd te laten zijn, sloeg aan. Zo is wereldwijd Siemens een grote klant van ons geworden en ook zij ervaren hoe snel we specifieke wensen door kunnen voeren in het systeem. Duurde dat vroeger soms maanden of zelfs jaren met als gevolg dat de tijd het probleem had ingehaald, nu kunnen wij binnen twee weken nieuwe veranderingen doorvoeren. Dat wordt hier vanuit het Kasteel geleid maar ook vanuit de locatie Bangalore in India.”

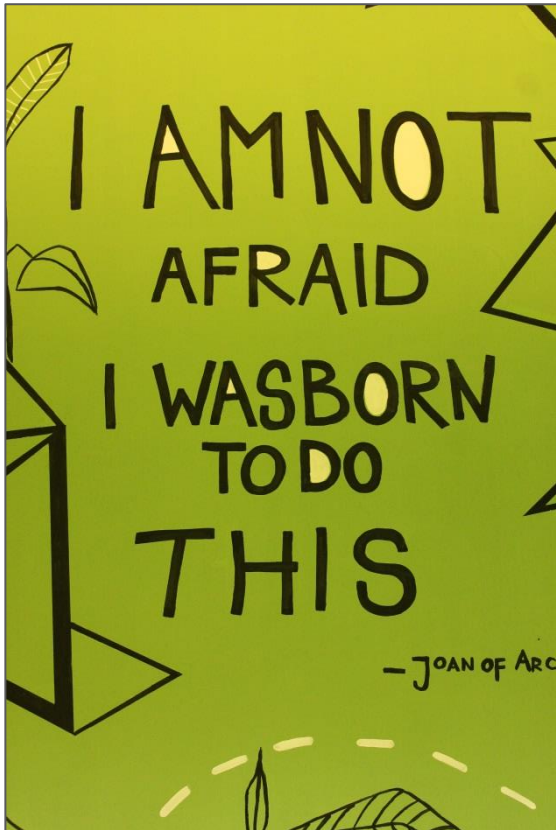
Het is verbazend om te zien hoe erop het kasteel de hele dag een live verbinding is met India: op een groot scherm hoor en zie je de medewerkers in India aan het werk en wordt er vanaf 't Eiland live met de werkers aldaar overlegd, gesproken en besloten.

Groene kamer

Het gaat bij Calvi over ontzettend veel data en gigantisch veel 'geheugen'. Het woord SAAS valt. Leo legt uit: “Die letters staan voor Software As A Service. Vrij vertaald: wij verzorgen alles rondom de nota's en daar gebruiken we ongeveer 1.000.000 gigabyte voor. Dat is heel veel en daar zit wel een probleem. We hebben hier op 't Eiland nog geen glasvezel en juist dat hebben we keihard nodig. We hebben een poging gedaan om een straalverbinding met de mast in Lopik tot stand te brengen maar dat is helaas gestuit op bezwaren. Maar genoeg gepraat over de inhoud, kom, ik neem je mee door het kasteel.” Niet veel later is het trap op, trap af, stappen we de rode kamer binnen, de gele kamer of de

zwarte kamer. Heel verrassend vind ik de groene kamer met inspirerende teksten op de muren als een veredeld graffiti. Leo is

gepassioneerd als hij vertelt hoe geweldig hij

het vindt dat iedere werkruimte hier een eigen kleur en daarmee een eigen sfeer heeft. Inspirerend en rustgevend. "Ik denk dat wij het modernste kasteel van Nederland hebben met een prachtige mix van oud en nieuw. We hebben diverse interieurarchitecten en ontwerpers in de arm genomen om een verantwoorde relatie te creëren tussen vroeger en nu. Door het benadrukken van die contrasten, laten we zien dat ook een kasteel kan meegaan met de tijd. De goed opgeleide medewerkers (allen HBO of Universitair) zijn iedere dag weer bezig naar de volgende stap die beter moet zijn dan de vorige. *Samen*, dat is hier een belangrijk woord en in die zin voel ik me meer faciliterend dan sturend."

Calvi-nisten

Tot slot nog even een kijkje op zolder waar de totale crew iedere middag het boterhammetje nuttigt. Precies vandaag is er een verjaardagslunch die door de jarige wordt verzorgd. Een restaurant kan hier nog wat leren want het enthousiasme spat er vanaf. Leo doet me uitgeleide en geeft nog mee dat hij erg gelooft in het goede van de mens. Hij vindt het prachtig dat mensen kracht ontleenen aan geloof. "Eén ding is duidelijk: hier zijn we allen Calvi-nisten."

Kattenrestaurant

Katten restaurant bij dierenvriend Marcel Bouman

De poezen van de burens van Marcel Bouman komen rond etenstijd een poosje op bezoek bij hem en als ze geluk hebben eten ze een hapje mee.

Volgens Marcel is het is niet zo dat de poezen thuis geen eten krijgen, maar op zijn tijd ergens anders eten is ook wel gezellig en lekker. Verder genieten ze natuurlijk ook van de vele mooie plekjes in de prachtige tuin bij Marcel en pikken af en toe een muisje of een ratje mee. Af en toe nemen ze ook een vogeltje te grazen dat is dan even minder leuk maar de natuur kent zijn grille! Die vogeltjes letten overigens zelf wel goed op, volgens Marcel, en maken de nodige alarmgeluiden, maar soms is de poes sneller.

Een bijkomend voordeel is, dat als ze zich bij Marcel goed thuis voelen, gaan ze toch "thuis" poepen bij de burens van Marcel en zo krijgen die er toch weer iets voor terug !

Feestweek Nederhemert

LET OP, LET OP: Kindermiddag zaterdag 16 juli!!

Terugblik feestweek Nederhemert 2016

Vorig jaar begon de feestweek met de zeskamp. Dit jaar helaas geen zeskamp omdat er in het eerste weekend feest was in Well vanwege het 70 jarig bestaan van de voetbal. Daarom zijn we op vrijdag 27 mei begonnen met de truckshow en de Foute party. Vanaf 19:00 mochten alle vrachtwagens weer richting Nederhemert komen om op te stellen voor de inmiddels 5^e keer van de truckshow! Het was prachtig weer dus de trucks konden ook op het terrein achter de tent beginnen met opstellen. Het was weer een schitterend gezicht, maar liefst 150 glimmende vrachtwagens die

met al hun lichten stonden te schitteren!

Tegelijkertijd begon in de tent de jaarlijkse Foute party. De opkomst was weer super! Eerst even een rondje langs de vrachtwagens om vervolgens de tent in te duiken. Zo kwamen de chauffeurs van lieverlee binnen en

chauffeurs naar hun tweede huis om nog even te slapen. Een geslaagde aftrap van de feestweek!

Zaterdagochtend 28 mei is begonnen door de brandweer van Nederhemert. Om 07:00 waren zij al actief door de tent schoon te spuiten. Zo konden de chauffeurs weer fris en fruitig beginnen met het ontbijt, een lekker broodje met een gebakken eitje of zelfs een roergebakken eitje. Een kopje koffie erbij en de chauffeurs konden er weer even tegen.

Vanaf 10:00 uur kwamen ook de oldtimers en de tractoren aan om weer de jaarlijkse toertocht te rijden door onze prachtige omgeving! Het weer voor deze dag leek heel de week niet super te worden, er werd regen verwacht maar gelukkig scheen het zonnetje en was het zelfs warm! Het was weer een goede opkomst. Alle tractoren mochten op de truckpullingbaan opstellen en de oldtimers op het veld vooraan bij de tent. De oldtimers vertrokken als eerste en niet veel later gingen ook de tractoren op pad. Dit jaar was er weer een leuke rit en de tussenstop was in Hedel bij Vos Truckparts. Iedereen kon even lekker wat drinken en genieten van zijn lunchpakketje dat daar werd uitgedeeld. Zoals traditiegetrouw kregen de tractoren een vaantje en de oldtimers een schildje als aandenken van de negende oldtimertoertocht. Bij terugkomst konden alle bestuurders en bijrijders nog een rondje lopen langs de vrachtwagens, het was een gezellige drukte!

Voor de chauffeurs waren er ook nog prijzen beschikbaar, deze werden uitgereikt aan de mooiste truck, mooiste interieur en de meeste decibellen. En er wass ook weer een nieuwe vriend van de show. 's Avonds vertrokken de vrachtwagens weer en konden we terugkijken

op een mooi eerste weekend!

Dinsdagmiddag 31 mei was er weer een gezellige middag voor de 40+ plussers. De kennis werd weer op de proef gesteld en dit jaar werd een heerlijk buffet geserveerd! Iedereen genoot van al het lekkere eten. Er werden ook nog een paar rondes bingo gespeeld en zo was het ook dit jaar weer een leuke middag en avond geworden!

Woensdagochtend 1 juni stond het bestuur voor een lastige beslissing, wat moeten we doen met de kindermiddag. Er werd iedere minuut op buienradar gekeken, wat gaat het weer doen maar vooral komt er onweer? Uiteindelijk werd er beslist om de kindermiddag niet door te laten gaan daar het risico te groot was dat het 's middags ging onweren. Veiligheid boven alles maar iedereen baalde.. De school werd gebeld zodat we de meeste kinderen konden bereiken en ook social media

Facebook werd ingeschakeld. Het bericht werd massaal gedeeld, fijn dat iedereen zo mee hielp! Uiteindelijk was het weer 100% meegevallen maar waren we het er met zijn alle over eens dat veiligheid voorop staat en dat we 's morgens een beslissing hebben moeten maken en het er toen gewoon niet goed uit zag. We zouden ook niet willen dat we

meer dan 100 kinderen in de tent hebben en er dan iets zou gebeuren... Maar niet getreurd!

De kindermiddag wordt verzet en wel naar **zaterdag 16 juli!** Het zal weer vanaf 15:00 beginnen en iedereen mag weer blijven eten. De plaats laten we nog weten.

Woensdagavond was weer de jaarlijkse kienavond. Ook hier weer een goede opkomst van jong en oud! Er waren weer leuke geldprijzen te winnen. De bedragen liepen leuk op en de prijzen tijdens de laatste ronde en de superronde logen er niet om! Tijdens het kienen werd iedereen voor zien van lekkere snacks.

En toen was het alweer vrijdag 3 juni. Het hoogtepunt van de feestweek, mits het weer mee ging werken.

We hebben vorig jaar gezien hoe het weer toen roet in het eten gooide dus iedereen hoopte dat het deze avond mee ging vallen en gelukkig, het weer viel mee en was super! Iedereen stond er weer klaar voor. Denkend aan; de verkeersregelaars, de parkeerbegeleiders, de kassa's waren bemand, de controle bij de ingang, iedereen achter de bar en dan nog al die andere vrijwilligers die actief waren. Wat een super vrijwilligers toch weer! Er was een geweldige opkomst om de vrachtwagens te zien brullen bij de start om Full Pull te halen. Het was weer een geslaagde wedstrijd en werd zelfs gewonnen door een team uit de buurt, de Hulk van team VTN wist de 1^e plaats te bemachtigen. De avond werd verder voortgezet met een groot feest in de tent met ook deze avond DJ Maxx Lips. Een super avond!

Zaterdag 4 juni was de laatste dag aangebroken van de feestweek. Een dag die in

het teken stond van alle vrijwilligers die ons hebben geholpen om het weer een onvergetelijke feestweek te maken. De dag zelf werd er enorm hard gewerkt om alles weer op te ruimen en weg te brengen. Daarom was het vanaf 16:00 tijd om de vrijwilligers in het zonnetje te zetten. Onder het genot van een drankje werd de barbecue aangestoken en kon iedereen bijkomen van de afgelopen 2 weken.

volgend jaar weer op jullie steun mogen rekenen.

Hartelijke dank namens het bestuur van Oranjevereniging 'Oranje Trouw'

Het was weer een geweldige feestweek met als minpuntje de kindermiddag. Maar verder kunnen we toch echt terugkijken op een fantastische feestweek. We willen iedereen bedanken voor zijn of haar komst. Dit alles hadden we nooit voor elkaar kunnen krijgen zonder alle vrijwilligers die ons twee weken lang weer super goed hebben geholpen. Wij willen jullie nogmaals hartelijk bedanken voor jullie hulp en inzet en we hopen dat we

Koningsdag

Koningsdag 2016

Woensdag 27 april was Willem Alexander jarig en vierden wij in heel Nederland Koningsdag, zo ook in Nederhemert. Het weer zag er alleen niet veel belovend uit.. We mochten weer gebruik maken van de locatie bij de gebroeders Vos in de Kapelstraat dus de vrijmarkt voor de kinderen kon sowieso binnen gehouden worden.

Vooraf waren er 2 vragen, wat doen we met de zeepkistenrace? En wat met de fietspuzzelrit? We kregen al de tip om de fietspuzzelrit met de auto te laten rijden, dat was een goed idee en met een kleine aanpassing kon de rit met de auto verreden worden. Na veel wikken en wegen is besloten om de zeepkistenrace ook door te laten gaan, mits het weer goed genoeg was.

's Morgens vanaf half 10 mochten de kinderen met hun tafel of kleedje komen om zo spulletjes te verkopen. Er was weer een goede opkomst en weer heel veel spullen om te verkopen! Dat blijft toch een mooi gezicht! Veel mensen kwamen er dan ook op af om te kijken of ze iets konden kopen.

En vooral de kinderen onderling kochten dingen van elkaar. om 10:00 uur werd de vlag gehesen en het Wilhelmus gezongen. Vanaf 11:00 mochten de zeepkisten naar de dijk af naar beneden racen om zo te kijken wie er het verste kwam! Het weer viel op dat moment mee en zelfs het zonnetje liet zich zien. Er waren weer mooie bouwwerken gemaakt en vele kinderen hebben geprobeerd om een eind te komen! Rond half 1/1 uur was iedereen geweest en ging het weer ook gelijk betrekken. Tijd om binnen lekker wat te eten en te drinken of om even lekker te springen op het springkussen.

Vanaf 15:00 mocht er worden vertrokken om de puzzelrit te gaan rijden. Ondanks dat het dit jaar niet op de fiets was, was er een hele goede opkomst om de rit met de auto te gaan verrijden! Dit bleek wel lastiger te zijn als op de fiets. In de auto moet je nog meer op de weg letten en op je fiets zie je veel meer. Maar er waren er ook dit jaar weer bij die alle foto's wisten te vinden! Na afloop was de prijsuitreiking en konden we weer terugkijken op een geslaagde Koningsdag!

U kunt het Hèmerts vuurwàtter in originele aardewerken kruik nog altijd kopen!

Wat denkt u van een geschenk voor een verjaardag, een feestje....

Ondernemers uit Nederhemert, u heeft met een fles "Vuurwàtter" een bijzonder relatiegeschenk in handen, denkt u hieraan bij het vaststellen van uw eindejaarsgeschenk!

het enige echte Hèmerts vuurwàtter voor een prijs van 15 euro is te koop bij
Arie Verheij,
Willemien Hobo,
Walter Esch,
Cafetarie L&L,
Eeterij d'n Dijk
Speeltuin Nederhemert.

Nederhemert 1200 jaar.

NOG STEEDS TE KOOP!

Hèmerts vuurwàtter

70 cl. 30% alc. vol.

Column Anna van den Oever

Column Anna van den Oever

ijspret.

Een redactielid van onze dorpskrant schreef in de vorige krant, tot de volgende keer, nu hier ben ik weer en deze keer gaat het over ijspret op de Put.

Ik heb in de vorige krant al van alles verteld. Heb vele goede reacties gehad ik stond er van versteld.

Ik zal nog een paar dingen verklappen.

Heb vorige keer alles verteld over de school.

Ik was jong en maakte veel jool.

Stappen en uitgaan was er in onze tijd niet bij.

Daarom raakte ik al vroeg aan de vrijerij.

En als er ijs was op de Put dan waren Arie en ik van de partij.

Schaatsen konden wij als de beste, maar mijn schaatsen aantrekken daarin was ik de leste.

Aantrekken kon ik niet staande doen.

Dan kwam ik nooit in mijn schaatsschoen.

Op het ijs daar stond wel een bank maar die zat altijd vol.

Maar ik was in die tijd al niet zo verlegen

en zei tegen Kees Oomen (Den Dikke)

Hee kleine Dikke laat mij daar eens zitten.

Weet je wat ik toen voor een antwoord kreeg (luister goed)

Anna moet jij mijn broek eens passen.

Dan kun je door de gulp hulp roepen.

Dat hadden jullie van Kees niet gedacht.

Dat het zo'n schuinsmarcheerder was.

Kees ik heb jou hier niet mee willen kwetsen.

Maar het is alleen om de dorpskrant vol te kletsen.

Het was toen op het ijs een gezellige tijd.

Wij hadden veel lol en plezier

en iedereen was aan de zwier.

De jeugd kwam om schaatsen te rijden.

De ouderen vermaakte zich met een neut en dan naar huis half teut.

Ik kan nog wel verder door gaan.

Maar de jeugd vind aan die verhalen niks aan.

Ik ga er nu mee stoppen.

Zijn er nog schrijvers die zeggen

dit wil ik ook echt.

Je kunt bij de redactie van de Dorpskrant met je verhaal terecht.

Hartelijke groet Anna van den Oever.

Onderstaande foto was nog in onze goeie jaren oude tijd.

Gemaakt in januari 1989.

Bij de Put aan de dijk.

Mar vos had ons begluurd.

en de foto opgestuurd.

Ik was er blij mee en verrast.

nogmaals bedankt Mar Vos.

Hooien

Hooien deel 3

Wanneer het gras gemaaid was ,of het nu met de zeis of maaibalk was, het gras lag altijd op stroken dit noemt men een zwad. Als het dan een paar dagen gelegen had en van boven iets af begon te drogen dan pakte men de hooivork (in ons dorp noemde men een hooivork een gaofel deze had 2 stalen tanden aan lange steel en een hooihark een hooirijf deze was geheel van wilgenhout ook de tanden) en begon men deze zwaden uit elkaar halen en te verspreiden over het land zodat het onderste

gras boven kwam en ook kon drogen. Als men een natte periode had dan kon men aan het spreiden blijven. Soms lag het wel een paar weken dan had men veel verlies en de kwaliteit ging hard achteruit. Het gebeurde weleens dat het zo lag te rotten dat de regenwormen er feest onder vierde en de boer met tranen in zijn ogen liep. Toen ik nog jong was kwamen de eerste vorkjesschudders dit was een machine die men achter het paard kon spannen als men dan begon te rijden dan begonnen om de beurt die vorkjes het gras op tillen om het een eindje achterwaarts neer te werpen. Wij hebben zo'n machine nooit gehad dus bleef het bij de gaofel . Tegenwoordig gaat er veel op Oliedruk maar toen of men het met de gaofel of met het paard schudde alles ging op Bloeddruk.

Mijn vader had een broer in Veen wonen, die was timmerman, en had een zoon die maareen ding wilde en

dat was schipper worden. Dat was wel te begrijpen want zijn moeder was een schippers dochter dus het zat bij mijn neef in de genen. Maar van zijn vader mocht hij dat niet. Op zekere dag komt die oom bij mijn vader hij zegt. „Jan die zoon van mij komt binnenkort van school en die stuur ik naar jou en dan moet jij hem eens werken leren want ik kan hem niet vooruit gebrand krijgen.” Ik was 6 jaar en zag dat wel zitten, een grote neef en dan helemaal uit dat verre Veen. Dat was voor mij toen een wereldreis. Want een auto hadden wij niet en alleen mijn vader had een fiets zo'n oude rammelkar en daar kwam de niet ver mee. En rammelen kon die fiets want aan het achterspatbord waren de steuntjes afgebroken. Dus als je fietste dan slingerde dat spatbord van links naar rechts, net het staartje van een kwispelend hondje, en schuurde langs die steuntjes dus een bel had hij niet nodig want je hoorde hem in de verte al aankomen. Mijn vader fietst een keer met die rammelaar over de dijk ,komt er een fietser naast hem rijden en die zegt „Wa rammelt oe spatbord Jan”

Vader „Wè zeede gij”

Fietser „ Dat oe spatbord zo rammelt”

Vader „Wè zeede gij nou eigeluk”

Fietser: „Da oe spatbord zo rammelt”

Vader „ Ik kan oe nie vurstaon joh want mun spatbord dè rammelt zo hard.

Of het echt gebeurd is weet ik niet, dat laat ik aan de lezer(s) zelf over, maar ik wou het u niet onthouden.

De eerste dag dat mijn neef kwam kon hij gelijk mee het hooi gaan schudden. `t Was voor die jongen gelijk al een hele opgave in die brandende zon. Mijn vader had al in gedachte als het nog een paar dagen droog blijft kan het

hooi naar huis. Aan het eind van de middag zijn ze klaar gaat toch die neef in zijn handen staan wrijven en zegt „Ome Jan nou wilde ik dat het is lekker ging regenen” Mijn vader maakt zijn eigen kwaad want die was blij dat het hooi zo mooi droog was „Als ge dur ene van mij waort dan stak ik oe hier met de gaofel aon de grond vaast want es ut zo dur gaot mee jou kom er niks van oe terecht.” Ik hoor het mijn neef nog zeggen „Denk er om ome Jan je mag nooit geen andermans kinderen slaan maar we zouden is kijken als we ieder een schip hadden wie het eerste in Dordrecht zou zijn”. Vanaf die dag ging het toch een stuk beter en ik vond het gezellig. Hij is nooit schipper geworden en helaas op 43 jarige leeftijd overleden.

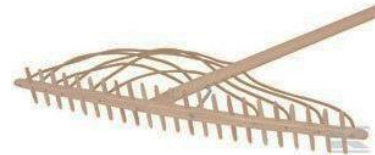
Eindelijk toen wij een tractor hadden kwam er een hooischudder deze werkte op de aftak-as dat was al een hele verbetering daar kon men meters mee maken zonder moe te worden. Omdat wij toen in het klein wat ook wat loonwerk deden ging ik bij andere boeren ook wat hooischudden. Dat ging altijd goed als het iedere dag maar mooi weer was, maar had het enkele dagen geregend dan wou iedereen gelijk geholpen worden dat gaf nog al eens problemen. `t Was weer een poosje nat geweest en de zon brak door dus was het een gekkenhuis. Nou hadden enkele boeren een perceel hooigras op de Grote Waard op Nederhemert Zuid. Ik denk die neem ik eerst dan ben ik voor rest van de dag in het dorp, ben net bezig komt er een boer uit Aalburg aan gefietst die had daar ook een perceel „Joh kun je mijn perceel ook even schudden want ik ben heel Aalburg al af geweest en er heeft niemand tijd “ Ja dat kon ik niet maken want ik had er in ons dorp al zo veel beloofd dat ik toch al tijd tekort kwam. Ik dacht ja liefde is liefde maar de boeren in onze eigen dorp gaan toch voor. Ik hoor het hem nog zeggen „Ge zou ut toch verrekken om boer te zijn.” Hetzelfde heb ik ook meegemaakt op de Doornwaard, ook lang nat weer geweest komt er ook een boer aan die begon te dwingen dat ik voor hem eerst moest schudden dat hij me anders nooit meer aan zou kijken. Nou hij heeft zijn belofte levenslang waar gemaakt altijd als ik hem tegen kwam draaide hij zijn hoofd om, nou vond ik dat niet zo heel erg want hij keek

nooit vrolijk en tegen zo`n nors gelaat kijken is ook niet alles.

Als het hooi ver genoeg af gedroogd was ging men het op ruggen werken (wij noemen het ruggen maar op andere plaatsen noemt men het dijken of wiersen) met de gaofel werd het meeste hooi op ruggen gelegd dan ging men later met de hooirijf er achteraan om de sprietten die met gaofel waren blijven liggen nog op te rijven. We hebben voor we tractor hebben nog een hooirijf achter het paard gehad. Lag het eenmaal aan de rug dan ging men het hooi op oppers zetten Als het goed droog was en we hadden genoeg tijd dan werden deze oppers gelijk op de paardenwagen geladen. Maar dikwijls werden ongeveer 10 oppers naar elkaar gedragen en op stapels gezet dan kon het langer op veld staan. Deze werden van boven netjes rond afgewerkt zodat het regenwater er goed afliep.

Om afwaaien van de stapel te voorkomen hakten we wat wilgentakken af van ongeveer 1 meter lang die werden dan boven in de stapel gestoken. Die takken noemde wij hooipinnen. Er waren ook wel boeren die het hooi niet

op stapels
maar op
ruiters
zetten dat
was wel

beter want dan raakte het hooi de grond niet. Ruiters waren 3 palen die boven aan elkaar zaten en onder gespreid stonden met een halve meter van de grond metalen ogen om er dwars houten in te leggen, Ze leken op een Indiaanse tent. Er zat een nadeel aan die ruiters als je naar het hooiland ging had je een vracht aan hout dat je later ook weer naar huis moest halen en droog wegleggen.

Gijs van de Werken
wordt vervolgd)

(

Column Betje Wolfers

De eieren

We woonden naast Peer Keynemans, een eierhandelaar.

Aanvankelijk ging hij op de fiets naar de "Haai", kleine dorpjes in Brabant.

Maar de handel ging goed en er kwam al gauw een auto. Ik was er weleens op uit om een ritje mee te mogen maken maar dat is me niet vaak gelukt.

Enkele kisten met eieren stonden weleens buiten achter de schuur. Waarom weet ik niet.

In die jaren, ik zal een jaar of zeven zijn geweest, speelde ik nog al eens met Piet de Polder en Kees van Peterkes. Zij woonden achter op de Ka.

Op die middag liepen we eens achter de schuur langs. Daar stonden nog steeds de kisten met aaikes. Wat ons bezielt heeft, weet ik tot op de dag van vandaag nog niet. Binnen de kortste keren kegelden we de eieren tegen de grond. Eerst een voor een, maar al gauw met handenvol tegelijk. Toen er niets meer te gooien viel zijn we naar huis gegaan.

Al gauw kwam de buurman erachter dat zijn aaikes allemaal kapot gegooid waren. Hij kwam eens poolshoogte nemen bij Mijntjes. Al gauw viel ik door de mand. De straf was niet mis!

Het was vrijdag en ik werd onmiddellijk naar bed gestuurd. Weg gezellige vrijdagavond, want ik mocht niet meer beneden komen.

Een sneetje brood werd door het luik naar binnen geschoven.

Ook de volgende morgen mocht ik niet beneden komen.

Ik ging maar voor het zolderraampje zitten om te zien wat er allemaal op de Ka gebeurde en wie er langs kwam.

Daar kwam Toon de melkboer. Alle vrouwen kwamen met een pannetje naar buiten. Ook moeder Mijntje en Drik.

De laatste zag mij voor het raampje zitten. Ze wist niet hoe ze het had. "Hedde gij de keind nou nog al boven zitten".

En voor we het door hadden liep ze bij ons naar binnen. De trap op naar de zolder en haalde mij naar beneden. De straf was lang genoeg geweest.

Moeder Mijntje was zo verbouwereerd dat ze het allemaal maar liet gebeuren. En ik was vrij!

Vacante tijden

Vacature.

Ook in het Noorden is het doorgedrongen dat jullie predikant met emeritaat gaat.

Er ontstaat dus een vacature. Dat is een periode waarmee we in Hemert in de vorige eeuw niet onbekend waren. De Hervormde gemeente was o.a. vacant van 1924 tot 1943 en van 1947 tot 1962. In totaal dus 34 jaar. In 1924 vertrok Ds Kluin. Hij was de laatste niet-bonder. Ik kan me dus wel voorstellen dat voor de eerste bonder kwam, Ds Vermaas, er wel het een en ander moest gebeuren.

Misschien had het er ook wel mee te maken dat de tijd dat de baron het voor het zeggen had. In het archief heb ik wel eens in het verslag van een kerkenraadsvergadering gelezen: De baron heeft meegedeeld dat Ds X uit Y de volgende predikant wordt. En dat waren dan predikanten die qua ligging niet bij ons dorp pasten.

De tweede vacatureperiode heb ik helemaal meegemaakt. Er werd af en toe wel een beroep uitgebracht maar nooit nam iemand het aan. In 15 jaar werd er 16 keer beroepen, het laatste was dus op kandidaat Veldjesgraaf. Eén keer was er een Doctor die zei dat hij zo graag naar Nederhemert zou komen. En toen bedankte hij. Misschien wou hij graag zijn naam eens in de krant zien.

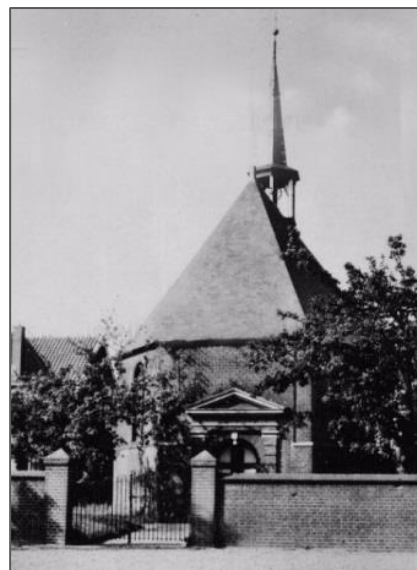
Zo'n lange vacaturetijd was niet goed voor een gemeente. Het gemeenteleven kwijnt. Veel verenigingen bestonden niet. Het pastoraat wordt dan gedaan door een consulent. Daar was een rooster voor en op de eerste plaats stond Well. Meestal kwam daar onze consulent vandaan. Maar omdat ze daar ook een gezang zongen deugden ze niet voor ons dorp. Overigens hebben we ook weleens een ander gehad. Ik herinner me Ds. Nieber uit Bommel en Ds. Langhout uit Brakel en Ds. van Dijk uit Gameren. Een goede consulent kwam één dag in de week naar Hemert. Hij ging dan 's morgens eerst naar oom Hendrik Wolfers of naar ons om te vragen waar bezoek gewenst

was. Tussen de middag aten ze bij ons. De preekvoorzienig werd door de Classis geregeld. Iedere zondagmiddag stond er iemand op het rooster, van Heerewaarden tot Aalst. In de regel was er dan 's morgens leesdienst. In mijn herinnering deed dat altijd meester van Dulst. 's Middags was de bezetting sterk afhankelijk van de voorganger. Inclusief kerkenraad, koster en organiste waren er soms 10 mensen in de kerk. De kerkenraad deed wel moeite om gastvoorgangers te krijgen. Vaak waren dat Eerwaarde heren of een kandidaat. Die kwamen dan een weekend want men vond het toen (nog) niet goed dat er op zondag gereisd werd. Natuurlijk speelde ook mee dat de meesten nog geen auto hadden. Vaak logeerden ze bij oom Hendrik, maar vrij geregeld ook bij ons. Dat was niet altijd voor ons als kinderen een feest, maar wij konden wel onze eigen gang gaan: De dingen die we anders op zondag deden deden we nu ook. Er was één voorganger die de voorkeur gaf aan ons gezin.

Van harte hoop ik dat de komende vacature geen 15 jaar zal duren.

Hoogeveen,

Dick Hobo

Herinneringen van ds. Zweistra

'Herinneringen'

Graag wil ik in deze 'herinneringen' terugblikken op de mooie tijd die mijn vrouw en ondergetekende uit Gods goede hand mochten ontvangen in het mooie dorp Nederhemert. U weet wellicht nog wel dat de eerste contacten met het dorp in een grijs verleden liggen. In 1983 werden de eerste contacten gelegd. Als u mij toen had verteld dat ik ooit nog eens predikant zou worden in dit dorp, dan had ik u vol ongeloof aangekeken. Toch is het gebeurd en wel op een wonderlijke wijze. Ik wil u daar graag iets over vertellen.

In oktober 2009 fietste ik op de Nunspeterweg in Elspeet. In 2006 was ik daar predikant geworden. Een grote gemeente in een schitterende omgeving. Mijn vriend ds. Stelwagen was daar al enige jaren predikant. Vanaf 2004 van de PKN. Toen ik voorbij een grote zwarte schuur fietste flitste het door me heen dat de gemeente Nederhemert al een poosje geen beroep had uitgebracht. Ik dacht toen een ogenblik: 'Zouden ze op mij wachten?' Ik kreeg terstond een kleur op mijn gezicht! De binnenprater zei onmiddellijk daarop: 'Zo je hebt het nogal goed met jezelf getroffen. Wat sta jij hoog met jezelf. Je moet je weg schamen!' En dat deed ik dan ook. Ik was goed 3,5 jaar in Elspeet dus nog helemaal niet beroepbaar. En dan zulke gedachten. Ik had het er heel moeilijk mee. Achteraf bleek dat het wel waar was. De kerkenraad had besloten om na negen 'bedankjes' niet langer te gaan 'horen'. Een ouderling zei tijdens een vergadering: 'Ik weet wie hier moet zijn. Het punt is dat die persoon nog niet beroepbaar is.' Toen werd er al op gezinspeeld om mij te gaan beroepen naar Nederhemert. Toen ik inderdaad beroepbaar was, kwamen de ambtsdragers uit Harskamp, Kesteren en Nederhemert. Ik wist me geen raad. 'Heere wat is de weg? Moet ik blijven of moet ik gehoor geven aan de roep van een van de gemeenten? Zegt U het maar!' Met grote liefde werden we omringd in Elspeet. Kort daarvoor

was een schitterend kerkgebouw in gebruik genomen. Alles was nieuw en iedere zondag trof ik een aandachtig luisterend gehoor aan. Met de jeugd mocht een uitstekende band bestaan. 'Wat tob ik toch', zo dacht ik. 'Gewoon bedanken voor alles en verder gaan in Elspeet waar je met diepe banden aan verbonden bent.' Toen de avond van beslissen was aangebroken, belde ik op naar Nederhemert. Ouderling J. van Ooijen had ik aan de lijn en ik vertelde hem dat ik het beroep niet kon aannemen. Na nog wat heen en weer gepraat, legde ik met een bezwaard gemoed de hoorn neer. Ook voor Harskamp en Kesteren bedankte ik. Ik zou in Elspeet blijven. Dat wilde ik graag en mijn vrouw en de kinderen die nog thuis waren ook. Toen ik mijn studeerkamer verliet, wilde ik door de keuken naar mijn auto lopen om mijn spullen in te laden. Ik moest die zondag voorgaan in Breukelen. In de keuken hield mijn a.s. schoonzoon me aan met de vraag: 'Hebt u nu vrede met de beslissing die u genomen hebt?' Met tranen in mijn ogen zei ik: 'Nee, mijn jongen ik heb er geen vrede mee. Toch heb ik beslist om niet te gaan.' Na mijn vrouw en kinderen een kus gegeven te hebben, vertrok ik met verdriet in mijn hart naar mijn vriend A. van Nieuw Amerongen.

Later hoorde ik dat ouderling Van Ooijen naar de andere ambtsdragers gebeld had met de boodschap dat ik bedankt had voor het beroep uit Nederhemert. Een ambtsdrager die toen met zijn gezin in het buitenland met vakantie was, zei tijdens het telefoongesprek dat ik mij vergist had en hij zeker wist dat ik in Nederhemert moest zijn.

Bedrukt stond ik met mijn koffer bij de voordeur van mijn vriend. Hij merkte direct dat er wat aan de hand was en daarom vroeg hij naar de reden van mijn bedruktheid. Ik vertelde dat ik een paar uur daarvoor bedankt had voor de uitgebrachte beroepen. Ook zei ik hem dat ik geen rust in mijn binnenste had. Na een korte nachtrust stond ik 's morgens op en zocht het

aangezicht van de Heere. Maar de hemel leek wel van koper. Stil liep ik naast mijn vriend naar de kerk in het hart van Breukelen. Ik zou u niet kunnen vertellen wat ik die morgen op de kansel gezegd heb. Dit weet ik wel dat het naar mijn gevoel een grote warwinkel was. Er zat geen kop en geen staart aan de boodschap. Na de dienst zaten we thuis met het gezin koffie te drinken en werd geprobeerd nog iets op te halen uit de gesproken woorden. Mijn hartelijke vriend weet altijd nog wel wat positiefs uit een preek te halen. Ook na die morgendienst. Na het eten ben ik naar mijn kamer gegaan. 't Was rond 14.00 uur. Om nooit te vergeten. Tussen 14.00 en 17.00 uur moest ik het en mocht ik het voor de Heere verliezen. Ik wist haarscherp dat ik op een vleselijke wijze met het beroep naar Nederhemert was om gegaan. Met kracht zei de Heere tot mij: 'Volg gij Mij.' En dat bleef maar en dat bleef maar! Ten einde raad zei ik: 'Heere ik zal niet langer tegenstribbelen maar ik zal gaan! Uw wil geschiede!' En terstond daalde er zo'n vrede in mijn ziel dat ik een haast kreeg om naar huis te gaan en mijn vrouw en kinderen en de gemeente te vertellen dat ik het beroep had mogen en moeten aannemen. Na de avondpreek heb ik nog even bij mijn vrienden gezeten en ben na het koffiedrinken naar mijn kamer gegaan. Van slapen is die nacht niets terecht gekomen. Al heel vroeg in de morgen hoorde ik beneden wat gestommel. Mijn vriend was ook vroeg uit bed en samen zaten we even later aan tafel. Aan hem vertelde ik wat ik hoopte te gaan doen. Hij was er verblijd over dat de Heere mij in mijn eigen gekozen weg was tegen gekomen. 'Hij zal je pad voorspoedig maken', riep hij mij nog bij de deur toe. Toch ben ik niet rechtstreeks naar Elspeet gereden. Onze oudste zoon had in die dagen een slagerij in Maartensdijk. Onze jongste zoon Aard Jan studeerde in Gouda en werkte in de vakantieperiode bij zijn broer. Toen ik bij de slagerij aankwam en de werkplaats binnen liep zaten ze samen bij de computer en keken hoe de weg was vanaf Nederhemert naar Gouda. Stomverbaasd keek ik ze aan. 'Ja pa', zei mijn oudste zoon, 'u hebt uzelf vergist. U moet in Nederhemert wezen. Daar ligt uw roeping.' Ontdaan keek ik hem aan en vroeg hoe hij dat zo zeker wist.' 'Wel,' zei hij, 'gisterenavond zat ik in de kerk in Gods Woord te lezen en met

kracht gevoelde ik dat u uzelf vergist had.' Toen ik alles aanhoorde, zei ik: 'Maar nu moet ik nog naar Elspeet!' 'Pa', zei hij, 'dat zal meevallen'. De reis naar Elspeet was heel zwaar. Toen ik de auto had geparkeerd, zag ik mijn vrouw buiten staan bij de waslijn. Glimlachend keek ze me aan en zei: 'We moeten naar Nederhemert man.' Ontroerd vroeg ik hoe ze daaraan kwam: 'Gisterenmiddag zat ik met de kinderen in de kamer en op een zeker ogenblik zei ik tegen de kinderen: 'Jongens, papa heeft zich vergist, wij zullen naar Nederhemert moeten...' Wordt vervolgd ds. H. Zweistra

Molen in rouwstand

De korenmolen van de familie Remmerde aan de Maasdijk is maandag 4 april in de rouwstand gezet.

De reden hiervan is dat Jan Verheij, gewoond hebbende aan de Maasdijk 38, op zaterdagavond 2 april in het Jeroen Bosch Ziekenhuis is overleden in de leeftijd van bijna ruim 87 jaar.

Poëzie van de dorpsdichter

Naast politicus is onze dorpsgenoot Thom Ummels ook dichter. Thom is fractievoorzitter van D66 in de gemeenteraad van Zaltbommel. In die hoedanigheid levert hij met regelmaat een bijdrage aan de Dorpskrant.

Als dichter laat hij zich onder meer inspireren door de natuur, de rivieren en de omgeving van de Bommelerwaard. Hij houdt voordrachten in het land, is jurylid bij poëziewedstrijden en geeft workshops op scholen en bij verenigingen. Bekend zijn de poëziewandelingen die hij organiseert langs de Afgedamde Maas en op Nederhemert Zuid.

Meer informatie over de dichter Thom Ummels is te vinden op de website van U&U, Kunst en B&B: www.ummelsenummels.nl

Nieuwe dag
Overvallen door de weidsheid
van het prachtige land
dat mij omarmt
en tot bekoring leidt
ik kus de aarde
grijp het zand
dat wegglijdt
tussen onmachtige vingers

grassprietten voelen
als vuurstengels
aan mijn blote voeten
de zon ontwaakt langzaam
maar dan in alle hevigheid
bedwelmende stralen
met wolkflarden
als schaduwwaaiers
ik zuig de natuur op
als gedrogeerd
klopt mijn hart
op de deur
van de nieuwe dag.

© THOM UMMELS

Hèmer's dialect

Aon de lest kwam ik zo te proate mee unne miens ut de burt van Amsterdam. Hij zee tegen mijn: Woar komde gij vandaan? Ik zee uit Nederhemert Noord. Woar leet dè zee tie. In de Bommelerwèerd zee ik tegen um. Wies ie nog niks. Bij Zaltbommel zee ik tegen um. Hedde gullie ook nog un Nederhemert Zuid? Ik zee Allicht, gullie hebben toch ok Amsterdam Noord, Oost, Zuid en West. Ammel landbouw en veeteelt zeker zee tie. Ok, mer nie allemoal. Gij wil nie wete hoeveel bedrijvighed er bij oans is, zee ik tegen um. Ik zal oe is we oanders vertelle, Wè de bij oans kunt krijge is in Bommel nie te koop. En doar snapte hij wer niks van. Ik docht, la mer zitte. Hij zee, hoe kom ik doar? Heb ik um uit geleet. Es de van de Bommelse brug aaf komt, gelijk dun afslag vatte en uitkijke dè ge de goei baan vat, want aanders komde midden in Bommel terecht. Nou en dan hoauwde Nederhemert oan en dan

komde in Nederhemert Oost het durp binnen gereje en dan rij de vanzelf het centrum in. En edde in Zuid wilt komme kunde mee ut pontje over. Vur de rest zeker nie veul te doen vroeg ie. Dè docht ik ok zeg ik tegen um, hadde vurrige week motte komme. Han we bij oans un feestweek van de Oranjevereniging. Ge had oe oge utgekeke. Unne sjow mee vrachtwoages en aauw trekkers en auto's. En es klap op de vuurpijl trukpulling, en druk dè get was. Ge kon er over de koppe lope. Des nogal zeet ie. Ik zeg, dè hadde gij nie gedocht war. Doar was unne faute partie en un werm en koud buffet gewiest. Dè was harstikke lekker en gezellig. Hij zee, dan mot ik toch is unne keer noar Nederhemert. Ik zee d'motte doen. We hebbe mekoare gedag gezeed en ik zij noar huis gegoan. Bedaankt de ge ut efkes hed wille leze en wie wit tot de volgende keer.

Op de Vagrant

Van de VAGRANT

Dit is dan het laatste stukje voor de Hemertse krant, nu nog als 'n echte schippersvrouw. Een vrouw die meerdere taken bezit, nu vooral, omdat er tijdelijk geen matroos aan boord is.

Het is alleen al verplicht is om mee te gaan voor de papieren. Als een schip langer is dan 55 meter moeten er meerdere personen aanwezig zijn met papieren.

Ooit lang geleden, toen we nog niet wisten wat varen precies inhield. Zijn we met een paar meiden naar België gereden om daar een praktijk en een theorie toets te halen, zodat we in het boekje matroos kunnen laten schrijven.

Het voordeel om naar België te gaan is dat je thuis kunt leren en dan op de afgesproken datum voor de toets naar de burens te reizen. Voor de toets hadden we zware dikke mappen die we allemaal in ons jonge niets vermoedende hoofd moesten stampen. We leerde er dingen zoals motor kennis, betonning op het water, (de verkeersborden van het water) maar ook van alles rondom het thema veiligheid en het leren knopen van knopen. ;-)

We speelde uren met touwtjes om die ingewikkelde knopen maar onder de knie te krijgen. De theorietoets haalde we in één keer. Dat zat mee!

Tja, en toen nog het praktijk gedeelte, daar zaten we dan als vrouwen tussen een aantal zeebonken. Helaas haalde we de praktijk niet in een keer, we snapte er niets van, bijvoorbeeld als je diep in de sluis ligt hoe maak je dan je touw vast? Die touwen zijn al lastig maar hier ging het dus helemaal mis.

De Belgen waren niet tevreden met die Hollandse dames, dus op naar de volgende keer. De tweede keer ging alles beter, we wisten nu wat er zou komen en volgens mij vonden ze het maar wat leuk, een aantal vrouwen aan boord tussen al die ruige mannen.

Nu acht jaar verder, zijn we om getoverd tot stoere, ruige vrouwen die het schip besturen door de woeste wateren van Europa. Misschien is er dan na al die tijd nog één die naar me luistert en dat is het schip.

Toch staan wij als vrouwen ons mannetje wel. We trekken met touwen door het gangboord, lopen met stevige slangen te boenen, kruipen de ruimten in om bij te scheppen. We luisteren naar belletjes als de kapitein je nodig heeft, (al is het voor een toiletbezoek van kapitein zelf), en we gaan naar bed als de motor pas stil is.

Daarnaast is die vrouw de juf en de moeder die probeert haar kinderen groot te brengen in een wereld van zon, wind en water!

Als het dan eindelijk weekend is, liggen we met het schip ergens bij dorpen en steden die we bezoeken als echte toeristen. Inmiddels zijn er echt al een aantal steden en dorpen waar we ons 'thuis' voelen! We komen op plaatsten waar de mensen je herkennen al is het een ander land en/of andere taal!

Maar als het even kan, pakken we de auto en rijden we naar ons echte thuis en dat natuurlijk ons rustige dorpje Hèmert. Om even weg te gaan vanuit ons werk, want we leven dag en nacht in en met ons werk. Af en toe er even uit is heerlijk even opladen tussen de mensen die je lief zijn om daarna de nieuwe werkweek weer aan te kunnen! Met een opgeladen batterij!

Nou Hèmertse miense: Ik roep hartelijk dank voor jullie aandacht! Het was me een genoegen om jullie een kleine blik in ons bijzondere leven te geven. Jullie op deze manier kennis te laten maken met de scheepvaart. Vooral nu langzaam aan ons

kleine dorpje word omgetoverd tot een echt schippersdorp was dat misschien wel nodig. Een dorp waar schepen voor de wal kunnen liggen, waar we ons thuis voelen! Dat is Hemert!

Gelukkig hoef ik geen afscheid van jullie te nemen, het word alleen maar makkelijker, ik mag per september deelgenoot van jullie dorp worden. Misschien ooit, heel misschien worden we omgetoverd tot echte Hemertsen!

Willy Weijma en familie

vrijwilligersoproep

OPROEP VOOR VRIJWILLIGER

Wij, Thedingsweert zorggroep, zijn een WLZ (voorheen ABWZ) toegelaten zorgorganisatie met een aantal sociale ondernemingen aan de rand van Tiel en in het centrum van de stad Tiel.

In een beschermende werkomgeving bieden wij werk aan mensen – medewerkers (clients) – met een uiteenlopende beperking. Medewerkers zetten hun vermogen en talenten in om een bijdrage te leveren aan het werk binnen een van onze sociale biologische ondernemingen: boerderij, bakkerij, natuurvoedingswinkel, bedrijfshuishouding of restaurant Buitensporig.

Een deel van onze medewerkers komt met Citax vervoer. Voor sommige is het moeilijk om met groepsvervoer naar het werk te komen. Nu heeft Citax daarvoor speciaal Car4U ontwikkeld. De idee is dat vrijwilligers met een auto van Citax of met eigen auto de medewerker van huis ophalen en naar Thedingsweert in Tiel brengen.

Nu hebben we voor een medewerker die in de Gemeente Zaltbommel woont de vraag of er vrijwilligers zijn die deze persoon 4 x per week in de ochtend tussen 8.00uur-9.00uur wilt ophalen en in de middag rond 15.30uur weer naar huis wilt brengen. Car4U zorgt voor alle zaken zoals verzekering etc.

Graag doen wij een oproep voor vrijwilligers voor Car4U.
Thedingsweert zorggroep
Cees van Stiphout- hoofd zorg
Tel: 0344-618270
M. 06-21160768

Rouwberichten

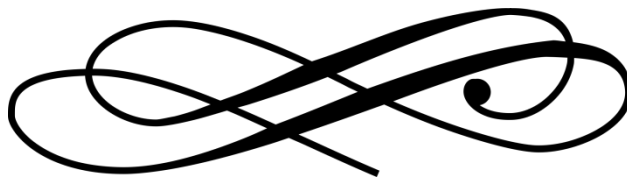
Op 2 april 2016 overleed

Jan Verheij

In de leeftijd van 87 jaar

Weduwnaar van Cornelia van Genderen

Laatst gewoond hebbend: Maasdijk 38

Op 2 april 2016 overleed

Jan Verheij

In de leeftijd van 87 jaar

Weduwnaar van Cornelia van Genderen

Laatst gewoond hebbend: Maasdijk 38

index

Colofon.....	
Voorwoord.....	
Nieuwtjes van de dorpsraad.....	
Helpende hand.....	
Nieuw dorpsraad lid.....	
Even voorstellen.....	
Een bank op 't Eiland.....	
Onze kleinste hemertsen.....	
Hèmertse turntoppers.....	
De dorpshuiscommissie.....	
Het verhaal van een donor.....	
Het verhaal van de ontvanger.....	
De avondvierdaagse.....	
Veertig jaar mee met de avondvierdaagse.....	
Getrouwd.....	
Lintjesregen.....	
Een nieuw bedrijf.....	
Een veertiger: Peter Baks.....	
Toespraak dodenherdenking.....	
Op bezoek bij de Rabobank.....	
Wonen in een zorgcentrum.....	
Reanimatie AED opleiding.....	
Veertig jaar getrouwd.....	
Zestig jaar getrouwd.....	
Vanuit de gemeenteraad.....	
Vanuit de huisartsenpraktijk.....	
Fysio-fitness.....	
Bewoners van het kasteel; Calvi.....	
Kattenrestaurant.....	
Feestweek Nederhemert.....	
Koningsdag.....	
Column Anna van den Oever.....	
Hooien.....	
Column Betje Wolfers.....	
Vacante tijden.....	
Herinneringen ds. Zweistra.....	
Molen in rouwstand.....	
Poëzie van de dorpsdichter.....	
Hèmer's dialect.....	
Op de Vagrant.....	
Vrijwilligersoproep.....	
Rouwberichten.....	